

ÚSTÍ NAD LABEM

10.4.2015

Iva Adamcová

Iva Adamcová – Ústí nad Labem, 10.4.2015

Já se omlouvám, já pořád hledám očima Liběnu, já jsem jí tady zahlídla a chtěla jsem jí dát pusku, můžu? (smích) Já jsem to nestihla... tady máš ten zázvor. Pak se ještě uvidíme...

Já vás tady moc vítám, posaďte se všichni, začneme, protože já mám pocit, že dneska to asi nějak stihneme všechno říct. A protože to je třetí přednáška a poslední a Bůh ví, kdy se zase v tom Ústí sejdeme, jestli se ještě někdy sejdeme... Ne, to je legrace samozřejmě.

Vítám vás.

Vy víte, že tyhle tři přednášky se konají jako dobročinná akce vůči jednomu človíčku, který teď má velké zdravotní problémy a my ho všichni hrozně milujeme. Je to žena, dneska jsem s ní mluvila a je silná jako lev, přes to, že je malinká a drobounká jak drobeček a krásná jak anděl. A ve středu jí bude končit ozařování, tak na ní všichni myslíte, protože po těch 7 týdnech je to opravdu dramatické. Nicméně dneska jsem s ní mluvila a řekla mi: Ivanko, já se cítím nádherně, já vím, že to tělo nejsem. A to je něco tak osvobozujícího a moc na vás dneska budu myslet.“ Takže jsme tu kvůli ní a teď se do toho pustíme. Aspoň vidíte, že všechno má svůj smysl. Ať se děje, co se děje. Všechno, když to hodnotíte tímto pohledem, tak je skutečně dobrý počin.

Dneska budeme pokračovat v tématu, které jsme měli před třemi týdny. Tuším, že jsme byli tady na té druhé přednášce, kdy jsem vám vysvětlovala, jaký je princip zrození se sem a skončíme samozřejmě na konci téhle přednášky s původním výrokem Krista, ale bude přeložený. Vy moc dobře víte, že já jsem tady jako takový překladatel do takové obyčejné řeči. A věřte mi, že když se na konci k tomuhle dostaneme – k této poslední větě, nebo k dvěma malým větám, tak zjistíte, že jenom pro tuhle informaci se ten Kristus narodil. A kolik věcí se za těch 2000 let událo a jenom kolik já jsem se musela namluvit hodin a kolik jste se vy museli naposlouchat věcí. A nejenom od Adamcové, ale i od jiných bedýnek, které vám různými způsoby překládají a vysvětlují, o co tady jde. Ale hlavně všichni ti lidé, kteří okolo vás kdy byli a prozkoušeli vás ve vašich reakcích, jak byli úžasní a co všechno s vámi museli udělat, než jste pochopili a dostali jste se do stavu, v jakém dneska jste.

Takže – podívejte se na tenhle obrázek. Je to naše planeta a na ní je Kristova síť. Kristus, a vy už víte, je de facto ukřižování. Ukřižování neboli zabití ega. Moc dobře víte, že myšlenky, které máte a považujete je za své, nejsou vaše. Myslí vaše hmota. Vaše hmota, která má DNA, což je program planety. Doteďka jste se vlastně všichni považovali za hmotu, která má jméno, je to vaše tělo, které se vyvíjí. Procházíte vším a možná jste bědovali nad svými osudy a nad tím, co vám kdo, kdy, kde udělal. Podívejte se, jak ta Kristova síť vypadá, tomu se říká nervová spojení, takzvané synapse a vypadá to jako květ života. A takhle by si člověk toho nikdy nevšiml. A tenhle bod, který je tady na vrcholu, ten je úplně poslední a teď vám ho trošičku jinak ukážu. Už jsem na minulé přednášce vysvětlila, jak to pracuje. Jste tady miliony let věznění pod hmotou. Kdysi dávno při vzniku tohoto vesmíru jste byli čisté vědomí, na kterém se vytvořila po

milionech let, po dlouhém čase, fáze hmoty, takzvané planety. Budeme ji říkat naše Země. Byli jste tady vším. Byli jste nízké vědomí kamení a hornin, byli jste vyšší vědomí vyšších organismů, jednoduchých organismů, rostlin, zvířat. Až jste se dostali ze zvířecího stavu do takzvaného vyššího zvířecího stavu, což je vaše tělo. Ano, tělo každého člověka je takové zvířátko, ono se vlastně dostává z těch fází nižších zvířecích stavů a lišíte se od těch původních zvířat jenom tím, že máte rozum, protože pracujete. A v této fázi pomyslně stojíte před obrovskou, velikánskou skříní, ve které je 500 vašich oblečků. Minule jsem jim říkala skafandry, tak vám nebudu motat hlavu a budu říkat skafandr. A vy si každý ten skafandr obléknete. Ale pozor, ten skafandr – viděli jste Avatara? Ten skafandr má svůj program, program chování. Tím se liší od Avatara, protože když si ten herec, ten človíček vlezl do Avatara, pak už si mohl dělat co chtěl, ale vy nemůžete. Protože vy jste si vybrali roli jako na divadle a jestliže ve scénáři máte, že řeknete to a to a že třeba někoho nenávidíte, tak mu skutečně neřeknete, že ho milujete, protože byste pokazili hru. Je to takzvaný dědičný hřích. Vaše tělo je dědičný hřích. V Bibli se přesně vždy napsaly přes inspirované lidi věci, které byly vysoce pravdivé, akorát že jim lidstvo nikdy nerozumělo. Původně vaše vědomí bylo v ráji, ale přes zkušenosti ochutnání všech odporů hmotného světa jste byli vyhozeni z ráje. Protože jste tím tělem, které je hmota, byli jste vyhoštěni z toho svého původního stavu čistého krásného božského vědomí, které ale je do té doby duší.

Přemýšleli jste někdy, co je to duše? Každý říká, že duše je dokonalá. Pozor, není to tak... Duše je dokonalá v Duchu. Pod ní je vlastně plástev, kde je čistý Duch, to je to vaše původní božské vědomí, které se ponořilo do hmoty a teď potřebuje na sebe nabrat všechny oblečky z té skříně, to znamená dejme tomu těch 500 oblečků, plus minus autobus... A na každý ten obleček, po umírnění všech odporů, navazuje další, až v posledním zažijete stav nula odporů. Vy si musíte jenom počkat. Ale hlavně, když už jste schopní mě slyšet a vezměte si, jak dlouho jsem mluvila, kolik stovek hodin jsem vysvětlovala krok po kroku, nejdřív mechanismus čakerního systému, co dělat a nedělat, proč nedělat negativní emoce – protože nejsou vaše. Ale pořád jsem vám nemohla říct to „gro“, ke kterému jsme se teď dopídili. Že jste v životě nehřešili, hřešil váš obleček, který jste si na sebe vzali. Ale pozor, jestliže vy si vyčítáte, co udělal ten obleček, už si myslíte, že tím oblečkem jste. Tady si vlastně prodlužujete čas, ale - život je geniální. Božství je geniální, takže vy máte i moje info, se kterým jste se setkali. A také tam máte, v jakém procentuálním množství ho pochopíte, anebo nepochopíte.

Tohle je strašně důležité, abyste věděli. Víte, ten Duch totiž, který byl obalen Matkou, je vlastně oplodnění. Ta duše střádá zkušenosti z každého toho oblečku, které si navlékáte, přibývá zkušeností a zvedá se vám vlastně množství prožitků v základním kanálu. Až se jednoho dne, až se dočkáte toho bodu nula, stanete Duchem – původním Bohem. A najednou zjistíte, jaký tady byl obrovský Matrix. Objevíte mrtvolu. Já jsem dva dni zpátky seděla v křesle a strašně jsem se smála – jak blázen. Vám to fakt potom přijde strašně směšné. Pamatujete na pana doktora Tomáše, který vždycky říkal: „A když se potkali, tak se chechtali a chechtali a chechtali.“ Ano, ty lidi už pak ví, že se chechtat můžou, protože nic skutečně nebylo jejich. Uvědomte si, že ta duše je nenaplněné božství. Jenže – hmota, kterou máte v sobě, je velice moudrá. Ze začátku se cítíte být jenom drsnou, skutečně tvrdou hmotou a děláte velice veliké odpory a

velice negativní odpory. Později, když už rozeznáváte, že byste měli dělat věci trošku jakoby lepší - vy už víte, že to neexistuje, ale budeme tomu říkat lepší věci a horší věci. Ano, musí se to rozdělit tímto způsobem, jinak bychom si komunikačně nerozuměli. Tady vidíte, že pozice, kterou tady máme pro nás, pro lidi, k rozlišení, je peklo, to znamená špatné, a to je reprezentováno takzvaným Satanem nebo čerty, to už je jedno jak si to budete představovat. Je to i v pohádkách, všude to kolem sebe máte. A pak je tam i andělská sféra a to je to dobro. Takže vidíte, že i andělé, a budu o tom dneska v druhé části mluvit, protože Ježíš vysvětluje v Tomášově evangeliu, že andělé jsou pouze proroci. Pamatujte si, všechny vize, které jste kdy měli, ať byly dramatické anebo krásné, provádělo vaše DNA programu vašeho vývoje. Ať jste byli těmi jakoby opravdu „zlými“, anebo jste byli těmi, kteří už dělali jakoby „dobro“. Ale obojí, i nebe, i peklo, je dualitní svět. Vy zažijete skutečné vědomí Boha jedině tehdy, až dorazíte do odporu nula svého posledního oblečku. Nedá se nic vyhodit, nedá se nic přeskočit, jenom žít...

Poslední fáze v těch posledních oblecích jsou velmi rychlé, protože pak už velice rychle chápete a velice rychle vnímáte. A zažijete pak náádherný stav Boha. Protože najednou jedete životem v tom svém domečku a on nekřičí. On na něj nehází nikdo ani viny, protože tam už není co vybíjet. Uvědomte si, že vaše hmota má karmu, protože dělá odpory, sklízí vlastně útoky z těch vnějších schránek. Jakmile vaše schránka dožila bodu nula, tehdy jste i očištěni. Vy se navrátíte do původního stavu vědomí Boha a je vám tam nádherně. Pak zjistíte, že tehdy jste se vrátili domů. Tenkrát, když jste se poprvé ponořili a nechali se obalit vlastně tou hmotou, vytvořila se ta duše, protože duše, prosím vás, nikam nahoru neodchází, neodchází ven. Teď je to tedy něco jiného, protože každá planeta má svůj podsvět, kam se právě shromažďuje to vědomí těch nedokonalých duší, nedoplňených všemi zkušenostmi, a ty jsou přidržovány svojí planetou. A vy už dneska víte, že těch čaker nemáte jenom základních 7, ale máte jich víc, ty vyšší se týkají světa 5D ve hmotě, to znamená téhle planety. Teď, jestli jste si všimli, velice mnoho lidí umírá a bude to ještě mnohem dramatičtější, protože tito lidé jsou vylučováni z této hmotné sféry, protože nejsou vibračně schopni zůstat v této pozici. Jakmile ale odejdou, odcházejí na planetu jinou za námi, kde vyhovuje její podsvět a tam si dožijí vlastně ten svůj vývoj. Nebojte se, je to úplně to samé, jako kdyby zůstali na této planetě, akorát že se vrátí zpět, jako když propadnou, ale oni nepropadnou. Oni vlastně zůstávají v pokračovací fázi, protože naše planeta je vaše matka. Vezměte si, že ten otec, ten Duch ji vlastně oplodnil a ona celou dobu, ty miliony let nás měla ve svém břiše. A teď poprvé porodí čisté božství, které naplnilo zkušenostmi to, co jste potřebovali vědět. Poprvé rodí.

Teď se dějí velice dramatické změny na planetě. Prosím vás, budete to cítit, budete se cítit někdy strašně, já jsem to teď měla, bylo to teď na přednášce v Praze, na konci přednášky. Naštěstí si toho nikdo nevšiml, jenom Janička, která se pak o mě starala, chudinka. Jano děkuju. Protože asi 5 nebo 10 minut před koncem přednášky jsem najednou zažila zvláštní věc, tam došlo asi zřejmě – ta planeta teď se přepólovává, tam se dějí obrovské magnetické změny. Takže já, protože jsem hodně citlivá, tak každý ten poryv vnímám. Ono je to dobře, protože ona vlastně propouští jakoby vibračně výš tyhle lidi. Nebojte se toho, možná to pro vás bude dramatické, ale věřte mi, že to potřebujete prožít, protože po zvýšení vašich vibrací a propuštění takhle hmotou,

jakmile se dramatické věci budou dít v tomhle našem běžném světě, tak vy tam nebudete. Vy tam vibračně zkrátka nejste. Takže vás to odvede někam jinam, nebo se počká v této chvíli, až budete trošku tak jako vzdálenější, aby se to událo. Ono to stojí za to, aby vám bylo pěkně blbě mimochodem, takže si to užijte. Nebojte se, to přežijete, i když někdy opravdu máte zvláštní pocit. Já jsem začala tápat, měla jsem zvláštní pocit. Já totiž když vidím vás, tak vidím zároveň i do sebe, mám takové rozdvojené vnímání. A zkuste si představit odpadkový košík a v tom takový ten pytel, co tam máte, aby se to nemuselo tak často mýt. A v tom je to svinstvo. Tak já tam mluvím, mluvím na lidi, stejně tak, jako dneska na vás a já najednou jsem viděla, jak ten pytlík někdo zvedl a já jako košík jsem tam zůstala. Teď jsem začala tak jako tápat, no ale bylo mi divně a vrcholilo to teďka o Velikonocích a bylo to docela dramatický. Ale mně se tam narovnal takových věcí ještě z minulosti. Všechny věci krásně doklaply, budete to mít teď čas od času všichni, nebojte se toho, je to krásné to prožít, protože v konečném pohledu zjistíte, že se vám hrozně uleví. I to, že vás třeba napadá, že si vezmete třeba byliny na čištění a začnete si dělat detoxy. Zjistíte, že se cítíte nějak divně, že byste se měli detoxikovat. To máte taky v DNA nastavené. Pozor, tehdy, aniž byste si to uvědomili, je čas na tenhle proces, protože předtím hodně běsní vaše ego. Furt vás ty vnitřní hlasy otravují, furt tam něco vrčí. Jakmile si prožijete ten „marast“ toho průjmování a zvracení a bůh ví, čeho všeho, to je jako byste vzali na psa bič nebo řemen a seřezali ho. Je to úplně to samé. Pak je pes hodný a lehne si. A mlčí!!! Takže ono to fakt má svůj smysl. To tělo dostane pak tak strašně na frač, že ono si lehne. Ano prosím vás, to je proces, který čas od času prochází každý člověk. Zažili jste to, máte to i naplánované. Protože vy si neuvědomujete, jak obrovsky na vás působí celá naše Sluneční soustava. Podle toho, v jakém znamení jste se narodili, jak se přibližují a oddalují planety v postavení ke Slunci, tak na vás každá ta planeta působí, podle toho, jak jste samozřejmě nastavení. A proto máte to nutkání věci dělat, anebo tam skutečně dochází ke zkouškám. Jde to nahoru, dolů a nastává čištění. Je to normální proces, který je ale pro vás neviditelný a chaotický, protože jste zaprvé – každý v jiném znamení, jinak jste staří, jinak máte ten vnější svět nastavený, děláte jinou práci, máte jiné podmínky v rodinách, takže se v tom neorientujete a připadá vám ten svět takový zamazaný, vy jej vnímáte úplně jinak, než skutečně existuje.....

Takže tady vidíte tu Kristovu síť. Ta Kristova síť s těmi body, které tam jsou na vrcholku, končí v bodě nula vašich odporů. Tam končí vaše vědomí hmoty. Tam zjistíte, že jste Bohem. Do té doby ale ve vás něco obrovsky běsní a teď je velice speciální doba, musíte to mít všichni ve svých rodinách a okolo sebe v těch zónách vašich přátel, protože teď je toho skutečně hodně. Jsou lidé, kteří o svém křiku vevnitř nikdy nevěděli, nebo to neuměli pojmenovat, a teď to slyší obrovsky a někoho to hrozně moc otravuje, protože to dělá hmota sama. Uvědomte si, jedna velká hmota planety se prolнула do dvojnásobných vibrací, do řídkšího prostředí a máme jiné vlastnosti hmoty a ti lidé tady vlastně už nemají co dělat v tom smyslu, že jejich hmota obrovsky odporuje a oni za to nemohou, to jejich tělo křičí. Kolikrát i vy sami mi píšete, že jste to už dlouho neměli, ale teď najednou buď běsníte nebo dostanete třeba hysterický záchvat, i to se vám může stát, nebo najednou obrovská nervozita nebo nějaký výboj uděláte. Nevyčítat si to, tady jste obrovsky prozkoušeni ve vašich reakcích. Může se to dít ve snu, můžete mít vize,

kteřé vás třeba budou strašit něčím, jak se zachováte. Takže to jsou věci, jestliže tomu odolám v běžném denním životě, třeba s partnerem, s kamarádem, s kamarádkou, s rodinou, to je jedno, pak může ještě přijít, že vás prozkouší tenhle hlas ega, neboli hmoty – váš vlastní Satan. Proším vás, slova Satan nemá smysl se bát. Satan je jiné jméno pro hmotu. Vy jste byli strašeni informacemi v Bibli, jménem Satan, protože se samozřejmě předpokládalo, že když se na vás udělá „bubububu“, tak že budete hodní, připadali jste si hříšní. Vy jste vlastně de facto byli jako pejsek na vodítku, který musel poslouchat všechny ty věci a když je neudělal, tak samozřejmě bylo zle. Ano, protože ta hmota se musí vychovat. Je to pravda. Ale pozor, ten kdo ji vychovává, jste vy sami, vaše skutečné vlastní Já. Vy jste to chtěli. Chtěli jste všechny reakce, které v tom těle máte udělat druhým a jestliže my jsme v té Jednotě stejní, tak i druzí museli své reakce udělat vám, když je zrovna vám udělali. A bylo to to nejlepší. Takže neexistuje stav, že kdokoliv cokoli by vám udělal, aby vám udělal špatně. A i vy druhým jste vždy dělali ty nejlepší věci, i kdyby jste je třeba okradli, nebo cokoli udělali. Bacha, bez fanatismu, bez toho, abyste si říkali – super, tak já jdu zase loupit. Ne, teď už víte, oč kráčí, teď už bez srandiček, skutečně zasmát se tomu. Nikdy jste nebyli hříšní.

V tomhle bodě, který tady vidíte, v tom vrcholném bodě – vzpomeňte si, co říkal Kristus : „Jsem jaký jsem“. Ano, jakoukoli roli jste hráli, cokoli jste druhým lidem dělali, jste jim dělali na výsost dobře. Neexistovalo, abyste někomu udělali něco, co jste neměli. Protože přitahují se k sobě, tadyta síť je vlastně program DNA. Dnes se DNA mění, pozor - bylo to v plánu samozřejmě, dvojí se šroubovice a jinak je vyvíjí právě proto, že jsme přeletěli do dvojnásobných vibrací, anebo jakoby do řídkšího prostředí. Ale uvědomte si, že to DNA to ve svém vývoji má, což dřív lidé nevěděli, protože my jsme se sem nedostali do tohoto stavu, je to přirozená věc, tyhle věci se budou samozřejmě posunovat dál a každá dimenze má své jiné pohledy a v každé dimenzi v přechodu se dějí další, významnější, věci. Tohle v současnosti znamená pro vás, pro ty, co poslouchají a znají přednášky je to docela uklidnění, ale vezměte si, že běžně pro lidi, kteří neví o co jde, to musí být nyní hrozně dramatický. Čím větší je drama pro lidi, tím víc se bojí a jsou agresivnější, musíte s tím počítat. Budete možná prozkoušeni, i když, jak vás znám a jak vás tady vidím, tak už jste prošli spoustou zkoušek, že si i ustojíte jiné a krásné reakce, byť byste je dřív nezvládali, dneska už k tomu dochází, protože jste připraveni. Kdybyste nebyli připraveni, bude vám obrovsky špatně. Tady je nyní veliké prozkoušení v rodinách a rodech, je tady prozkoušení hlavně u bílých mágů, protože bílí mágové, a vy už to moc dobře víte, že jsou jakoby poslední předskupinou, která odchází do pokory.

A já jsem vám dneska přinesla k přečtení jeden dopis a zase ho přečtu jenom anonymně a přečtu i mojí odpověď, kterou jsem tam odepsala té ženě, protože to jsou dramatické věci, které jsou nastaveny pro vás. Už moc dobře víte, spousta lidí ze začátku, když jsem mluvila o tom, že nemáte takzvaně „páchat dobro“, tak si mysleli – no jo, ale kdo tu pak to dobro bude dělat, když nebudeme pomáhat. Proším vás, vy se máte dopátrat dobra zastavením svých vlastních odporů. Tím nejvíc pomůžete světu. A proto vám přečtu dneska 2 dopisy, jeden jsem dostala de facto anonymně od jedné kamarádky, která to dostala od své kamarádky a ta od jiné kamarádky, až je ta žena skutečně anonymní, ale

napsala to nádherně. Bude asi někde z jižních Čech. Napsala to tak kouzelně, musí být obrovsky moudrá a vy si zasloužíte, abych vám ho tady přečetla, protože to stojí za to.

Vy už moc dobře víte, že jediná láska, která existuje, je Kristovství, to znamená stav nehmoty, stav Boha. Doposud jste byli hmotou. Dokud jste dělali jakékoliv odpory, ještě některé vám možná malinké zbývají, ale nebojte se, to už není vůbec nic. I odpor váš by byl, kdybyste si říkali: „Ježíšmarjá, já se tam nedostanu do té 5D“ ... Hod'te to za hlavu. Když tam nepatřím, tak tam nebudu. Ano, už je to nastavené, už když jste se narodili a i kdyby to bylo třeba před 100 lety a ještě jste tady ve 100 letech byli a máte to v DNA, tak tam jste, protože jste součástí DNA planety. A ta planeta ví, kdo tam má projít a kdo ne. Neexistuje vůle člověka. Máte jenom svoji vůli Boha, kterou jste si vybrali to, co se dneska s vámi děje. A vy se s tím sjednotíte jedině tehdy, kdy přijmete to, co se děje takové, jaké to je. Jsem jaký jsem, děje se to, co se děje. Teď si poslechněte jak jste moudří, ta žena napsala nádherný dopis...

„Proč jsem neadoptovala dítě v Africe a proč nezachraňuji deštné pralesy...“

My lidé toužíme pomáhat, je to naše přirozenost, v dnešní době je snadné pomáhat i na druhém konci světa. Jenže... Když jsem potkala člověka, který v Africe sázel stromy, byla jsem unešená tou vznešenou myšlenkou – jak nádherné - dokud mi nevyprávěl, že se rozvedl s manželkou, s rodiči se nestýká a děti vidá jenom občas. Zrovna byl na cestě do Nepálu jako dobrovolník pro místní sirotky. Pak ho čekal ašrám v Indii, aby našel vnitřní klid a pak možná domů, i když jak řekl, ta vidina ho moc nelákala.“ Vidíte to? Doma vlastně bordel v psychice, tam zanechal špínu – já bych řekla nasráno, ale to mě znáte... A půjde si léčit nervy a bude dělat, že je hodný, že bude zalesňovat lesy támhle v Jižní Americe.

Zůstala jsem jako opařená a vzpomněla jsem si na Amazonii a na Indiána v pouliční restauraci, který se mě zeptal, co tam dělám. Řekla jsem mu: jedu do pralesa sázet stromy. Udiveně vzhlédl od misky fazolí a řekl mi : A vy u vás nemáte lesy? Tak to bolelo...

Pak jsem se vrátila domů, vzala jsem pytel na odpadky a šla uklidit dolu pod barák k silnici poházený PET flašky, seděla jsem tam na hromadě odpadu a jen jsem vnímala to, co mi starý Indián předal. Jak jsem já mohla pomoci druhým, když jsem si nejdřív neuklidila doma? Jaký smysl dávalo létat na druhý konec světa a zachraňovat prales, když prales umírá kvůli tomu, že všechno, co dělám, je závislé na ropě, kterou odtamtud chtějí vytěžit, abych já pak mohla nadšeně přiletět a držet transparent "Zachraňte prales"...

Jak jsem mohla pomoci dítěti v Africe, když jsem neuměla naučit svoje vlastní děti, aby si po sobě uklidily. Jaký smysl dávalo někam jezdit a ukazovat druhým řešení jejich problémů, když to znamenalo obírat je o jejich zodpovědnost za vlastní chyby. Obírat je o sílu najít vlastní řešení a tím prohlubovat jejich závislost na mně. Bylo to stejné jako s dětmi. Nemohla jsem je naučit chodit, musely x-krát spadnout na zadek. Čím déle jsem je držela za ruku, tím později začaly samy chodit. Mohla jsem tam jen být a povzbudit je, že to zvládnou a naučí se to - samy. Jak se Ela naučila

sama hrát na piano, Azak postavil svůj první domek z cihel na hromadě hlíny, jeho chyby ho naučily, co měl udělat ještě líp. Nemohla jsem zachránit Afriku, ani prales, ale mohla jsem začít u sebe. Chodit víc pěšky, přestat si foukat zbytečně vlasy, přestat kupovat hloupé marketingové produkty, zaručené vitamíny z druhého konce světa a místo toho jít k zelináři na náměstí.

Mohla jsem toho změnit tolik, každý den, 365 dní v roce, a to není málo. A když to udělá každý z nás, nebude koho zachraňovat. Africké děti nebudou hladovět, protože jejich rodiče otročí ve zlatých dolech do mého i-phonu. Prales nebude umírat, protože nebude potřeba tolik ropy. Mám pokračovat? A já si nebudu kupovat své svědomí charitou a lítat na drahé semináře, abych chlastala panáky z pupku Deepaka Chopry, ale budu dělat to, co dává smysl. Zodpovědně se starat o mír u sebe doma. Učit děti na řece Orlici, že když mám jen malou loď, nevezmu si nic navíc, nejlepší lekce skromnosti, kterou znám. Když jsem já spokojená, je takový i můj svět. A potřebuji tak málo – svou rodinu, kus chleba, čistou vodu, jedno jablíčko, jako na vodě. To, co bylo nejcennější, byl smích mých dětí, které pozorovaly říčního raka a cestou sbíraly odpadky po lidech, kteří jezdí do daleké Indie, okázale pomáhají světu, ale doma si neuklidí. Ano, i my tu máme lesy a jak o ně pečujeme, to vidíme každý den. Nijak. Pohltila nás pýcha, ovládl parazit chamtivosti, touha mít a dobýt ty nejvyšší hory, ty nejhlubší oceány. Uvnitř jsme neskutečně chudí. Pomozme nejdřív sobě. Uzdravme sebe, svoji rodinu, v níž to všechno začíná i končí.“

Nedávno mi napsal jeden muž, který teď za poslední léta hodně pochopil, že ho dohání k slzám to, když zjišťuje, jak se některé rodiny milují. Jak tam je krásně a že u nich v rodině to není, že tam bylo i zabíjení a proklínání. A já jsem mu poradila, jenom tak jemně tam jakoby sáhla, protože říkal: „Já se i bojím toho, že mě matka navštíví...“ Bože můj, když ta matka přijde, ten člověk se má na ní těšit. Jakmile mu bude jedno, co ta maminka tam vytvoří. To je ještě vlastně de facto, když by se bránil jakýmkoliv pocitem, že nedělá dobře, tak otevírá k další návštěvě další dveře, protože odporem si píše další karmu. Vy můžete udělat cokoliv se vám zlíbí a v jeden okamžik opravit úplně všechno. Odporem proti tomu, že ten človíček, který tam přišel a dělá dusno, dělá něco „špatného“, to totiž prodlužujete. Tohle si vůbec neuvědomujete a jde opravit úplně všechno. Samozřejmě směla jsem jenom lehce naladit toho člověka, prožil si už hodně, myslím si, že už by mohl něco pochopit, ale to už je samozřejmě a já to vím – zapsáno v jeho DNA. Víte, nedávno mi někdo napsal, kde беру takovou sílu zachraňovat svět. A pamatujte si, já ho nezachraňuju, vůbec ne, já dělám jenom to, co má moje DNA v programu. A je mi úplně lhostejné, protože ten svět nemůžete zachránit, on je totiž dávno zachráněný, on se jenom vyvíjí. Jestliže je vývoj a historie planety od začátku až do konce celého tohoto vesmíru hotová, tak je všechno v programu a děje se to. To je jediné, co se děje kvůli vědomí, které se pohybuje na těchto planetárních systémech.

V minulosti jsme byli odděleni, protože není možné, aby ve 3D světě věděla jedna planeta o druhé. Tohle si pamatujte, teď to skutečně bude nádherné, protože v příštích desetiletích, když poprvé planeta porodí a porodí nové bohy, tak ta další kružnice 5D vás očekává. Bude tady samozřejmě víc věcí, ať tady byly vrcholné civilizace ve 3D jak

chtěly, ať uměly, co uměly, vždycky zanikaly. To je takový vývojový trend. Vznikne civilizace, něčemu se ti lidé naučili a proučili, až se zborčila. Ano, dosáhne své špičky a zborčí se. Tak je to vlastně i s lidským tělem. Je to nastaveno ve všech bodech vesmíru, to už jsem vám vykládala na základních přednáškách. Jste vedeni programem DNA, protože ten program vám předhazuje vaše myšlenky, které považujete za své tělo. A protože to považujete za své, tak jako ovečka jdete a děláte všechny věci, o kterých si myslíte, že jsou vaše. Jenže teď se vám začnou dít podivné věci. Nebudete mít žádné myšlenky. Ze začátku budete vyděšeni. Budete mít pocit, že máte „Alzheimer“, tak se z toho začnete třást a ještě k tomu přibude „Parkinson“... (smích) Občas v noci ztuhnete, to bude ten „Bechtěrev“, ale pozor, neděste se. Nebojte se, abyste nepřidávali do toho odporu, klidně běžte k lékaři, říkám vám to pokaždé, nechte si zkontrolovat tělo, doktoři vám vystaví velikánský papír, kde vám řeknou, jak jste úžasně zdraví, že zdravějšího člověka není. Tak si sbalte ten papír a strčte si ho... (smích). Tam jsem nemyslela původně, ale teď se mi to líbí tedy. A budete klidní, že se nic neděje a zase nějaký čas vydržíte, než přijde nějaký poryv, protože žít intuitivně je ze začátku velice náročné, když na to nejste zvyklí. Uvědomte si, že ze začátku jste měli: myšlenka, myšlenka, myšlenka, myšlenka, to ego strašně kecá, tam není nikde dutinka ani skulinka. Pan doktor Tomáš vždycky vyprávěl, že 25 let vlastně meditoval a nezažil nikdy prolnutí. A teď pozor, já na té přednášce v roce 1998 tam sedím a proto jsem tam byla. Říkám si – co já tady dělám, já jsem mu rozuměla, ale nějakými jinými kanály. Všechno, co říkal, mi bylo jasné, akorát já jsem si říkala, že nemedituju, že co tady teda dělám. Já jsem si tam přišla pouze pro tu informaci, která mi vlastně ukázala na ty stavy, na který pan doktor Tomáš čekal celá léta, tak já jsem zažívala v noci, protože já jsem ty myšlenky zkrátka neměla. Takže vidíte, jak jsou všechny ty informace navazující, kdy pochopíte. To bylo v době, než přišli, rok před tím, poprvé stahovat závoje, aby mi ještě umenšili myšlenky, protože tak jsem se původně měla narodit. Ale abych tady něco řešila, abych tady mohla žít a normálně komunikovat s ostatními lidmi, které jsem milovala, to bych tady byla jako takové podivné stvoření.

Vy moc dobře víte, že teď se rodí spousty „podivných“ dětí. Prosím vás, neberte to, že vaše děti, které mají třeba autismus, anebo mají takový ten zvláštní syndrom, který je uzavírá, oni jsou hrozně hodní, ale jsou hyperaktivní. Prosím vás, to jsou děti, které jsou normální pro 5D. Vy teď musíte projít stavem, kdy jste byli jakoby normální ve 3D a teď si projdete tím minimalizováním těch myšlenek, protože vaše hmota ztratí odpory. Ty děti žijí ve svém vlastním světě, protože ten vnější svět by je strašně demoloval tím, co se tady děje. To je pro ně drama. To samé jsou lidé, kteří jsou třeba nastavení přes matematiku. Ten člověk miluje třeba matiku a utíká k ní. Někomu se zdá být třeba podivínský, ale ta matematika má řád, tam jsou pravidla, což svět s egem nemá. Tam je chaos, tam si každý dělá, co chce. Tam se nemůžete spolehnout na to, že tady vám něco dám a vy mi to neseberete. V té matici, tam je to jasné, tam jsou zákony, které platí a jestliže je odhalíte, objeví se vám další zákony, které vy najednou uvidíte. Takhle se dějí obrovské vynálezy a vědci vlastně vidí věci dál, jenom když jste čistí jako lidé. Všichni vědci, kteří tady na něco přišli, to věděli. I Einstein to věděl, že měl sen, i všichni, kdokoliv tady něco objevili. On to třeba nejdříve viděl ve vizi, protože Kristova síť má přesně nastavený čas, kdy se na planetě máme něco dozvědět jako iluzorní

hmota, která se sama za sebe považuje. To je sranda, co? To je fakt. Já si pamatuju, jak nám vždycky říkali – jezte hrozinky - to už jsem vám možná říkávala - a můj muž je zvědavý a on vždycky říkal – proč? A ten anděl říkal – víš, no to se dozvíte. Oni nám to neřekli, protože věděli, že bychom to vyslepičili a ještě nebyl čas. Takovou malou informací, když by se k někomu donesla, bychom třeba zasáhli do něčeho, což by bylo zbytečné. Ne. Všechno se všichni dozvíte v pravý čas, pokavaď to máte vědět, tak skutečně i konkrétní lidé a konkrétní jedinci. Už jsem vám vyprávěla, jaké jsem mívala stavy, kdy věděli, že moje tělo má třeba málo vápníku, hořčíku, zinku, tak zkrátka přišla vize. Zajímavé bylo, mně nedávno došlo, proč já jsem nikdy neviděla ty anděly celé, přišly vždycky jenom ruce, protože oni jsou vlastně součástí v tom DNA toho jakoby pomyslného dobra, což je systém dualitní. Takže vždycky přišly jenom bílé ruce, které na mě jenom sáhly, nebo něco udělaly a doladily, abych ty anděly vlastně neviděla celé.

V druhé polovině teďko se budeme věnovat zase pokračování Tomášova evangelia, abyste viděli, o čem mluvil Ježíš. On vám vlastně skutečně přišel říct jenom to, že nejste hmota, že jste Bůh. Ale tenkrát nebylo možno, aby mu někdo rozuměl. Pozor, ani apoštolové nebyli úplně v stoprocentní hladině Krista, protože ještě měli svůj úkol. Kdyby byli, bylo by to velice, velice problematické, tam ještě musely být takzvané oběti, které měly být udány i jednotlivými samotnými apoštoly. Vezměte si, že teď o Velikonocích probíhaly filmy o Kristu. Kdo jste se díval, tam to bylo nádherně nastavené, kdy vysvětloval, že nemůže utéct, že druhý den bude mrtvý. A jak se ti apoštolové bránili, jak mu i vyhrožovali, jak Jidáš řádil, oni si mysleli, že převezmou moc nad tou provincií. Ano. Víte, Jidáš byl zrovna tak dobrý jako Ježíš, jako každý z vás. On hrál jenom svou roli. A Ježíš jako člověk taky splnil jenom svou roli, s tím vědomím, že jenom hraje roli hmoty těla Ježíš. Protože se vědělo, že za 2000 let naše planeta přeletí přes hranici, kdy začne mít jiné vlastnosti a zanikne. Ano, v březnu 2013 naše planeta skutečně zanikla a nikdo z běžných lidí si toho nevšiml, každý očekával v prosinci 2012 jak skončíme, jak umřeme, jak to tady bouchne, nebo cokoliv se stane a zastaví se to. Ne, ne, ne... a pak si všichni žili krásně dál, ale ono skutečně bylo všechno jinak. Vidíte, některé civilizace – Májové to vypočítali, protože oni to věděli. Takhle se dá vypočítat prosím vás vstup do vyšších dimenzí a ještě vyšších, ale to nás teď nemusí zajímat, když jsme teď v září nastoupili do další třídy, abychom se dostali přes těch 10 měsíců, to nás ještě čeká dlouhé učení a dlouhá doba, než se naučíte další věci, které musíte ve svém pokračovacím programu udělat.

Takže – tvorba... Pamatujte si, ten, kdo vás bude tlačit ke tvorbě... Prosím, chceš se na něco zeptat? „Ano, jak je to s těmi hrozkami...“ (smíííích) Nevím, čekej, já taky čekám. Prosím vás, teď už jsem se zamotala, takže tvorba... Když vás teďko budou někteří lámat, pamatujte si, vždycky vás bude lákat přes někoho, program hmoty, ať odoláte vy sami, přijde někdo a bude vás natahovat: „Pojď, my přece musíme tvořit, my tady nemůžeme jenom tak sedět a nic nedělat.“ Pamatujte si, když použijete vůli člověka, jména a těla, tak to není tvorba. Tahleta tvorba, kterou vám budou podsunovat, je vaše zabrzdění a umístění se ve 3D, pokavaď to nepochopíte, ještě ve fázi, kdy si musíte ještě

prožít něco a samozřejmě – máte to v DNA, vy to víte. Ale já mám povinnost vás informovat. Já mohu člověku poradit cokoli a je mi lhostejné, jak se rozhodne, protože i to rozhodnutí, které tam je, už jste si dopředu vybrali a máte ho v DNA. Ale mojí povinností je říci vám to. Vy jako Bohové víte, co jste si zvolili za osud, ale nevíte to jako lidé. Fanatismus by byl, kdybyste jednali – aaaa, když to má být, tak to bude. Ne, vy musíte splnit povinnost hmoty, protože se v té hmotě nacházíte. Takže vy musíte tím tělem udělat všechno. Třeba, dejme tomu, budu mít malé dítě a teď to malé dítě bude běhat na okraji nějaké strže. A já si řeknu, že ho nechám běhat, jestli má spadnout, tak si spadne. Pozor, to je fanatismus. Ano, co se má stát, to se stane, ale já to nevím. Já to vím jako Bůh, v tom osudu to je napsané, ale nevím to jako Iva. A když to nevím jako Iva, tak já to dítě musím vzít a chytit ho za ruku a ukázat mu, že tam nesmí, protože by mohlo spadnout, protože když by se to stalo, tak vy to neunesete jako člověk, že jste ho neupozornili. Hlídejte si tyhle věci. Jsou lidé, kteří si mysleli a já jsem vždycky říkala – pokora je jenom záležitost nitra, protože vy jste nitro, vy nejste ta bedna, ve které se pohybujete. Ale vy tou bednou musíte konat jako s nástrojem, jako když vezmete do ruky kladivo a musíte do něčeho udeřit, třeba do hřebíku, abyste ho zatloukli. To znamená, že tělo je nástroj, kterým máte konat a činit a musíte dělat všechno tak v pozici té hmoty, aby to vyhovovalo všem věcem, které se tady mají udít v té správné morální hranici. Tohle je důležité pochopit, všechno ostatní je fanatismus, což je vlastně taky přemrštění něčeho a týká se to satanské sféry, je to také forma hmoty, kdy ten Bůh jakoby dlabe na tu hmotu, ať ta hmota si dělá, co chce. Ne, vůlí člověka neuděláte nic. To je pozice, která je skutečná, ale ta hmota to neví.

Takže - my se teď vrátíme k té Kristově síti. Představte si, že když ta Kristova síť končí odporem nula, což je jediný stav nehmoty, tam začíná vědomé Božství, ta planeta teď porodí, zůstanou pod tou Kristovou sítí uvěznění i ti andělé. Lidé, kteří ještě budou vidět anděly a budou si na tom ještě trvat, protože oni je skutečně vidí. Mnozí z vás už je taky viděli, ano, oni vám nastavují hladinu. Já jsem vás vždycky upozorňovala na to, abyste si dali pozor, protože do andělské sféry patří samozřejmě i démoni. I Satan je samozřejmě archanděl a splňuje velice dobrou funkci. Ano, je dobrý. Vše je dobré. Otec oplodnil Matku Zemi, aby vzniklo vědomé Božství, které shromažďovalo po miliony let zkušenosti, abyste byli a žili ve Vědomí, jinak byste nežili. Byli byste Vědomí, které by tady jenom miliardy let trčelo ve vzduchoprázdnu a neprožívali byste nic. Ve vyšších dimenzích, nad pátou čakrou, je v každé té dimenzi ta hmota ještě řidší a ještě řidší, až se jednou dostaneme do fáze, za velice veliké množství let, budete velice lehce opouštět své vlastní hmoty. Ale to je ještě hudba vzdálené budoucnosti. Teď se tady objevilo mnoho technik, které vás budou lákat. Takové to nejedení, jenom dýchání prány, prosím vás, vyvarujte se toho, ještě na to hmota člověka není připravená. Vy musíte být naplnění pránou a až budete tou pránou naplnění, pak můžete v malém procentuálním množství zvýšit hladinu toho, co do vás vejde. Člověk bude v příštích letech míň jíst, protože nebude potřebovat tolik stravy a ta vaše strava se trošku změní. Vy už víte, že ta planeta, jak se změnila, tak i ty vaše těla reagují na potraviny jinak, než reagovaly v minulosti. Jsou věci, které vám nedělají dobře a dělaly vám, to není prosím vás nikdy známka vašeho tělesného zdraví, ale toho, že hmota se teď potřebuje živit něčím jiným. Lepek zalepuje a když vás potraviny zalepují, tak to tělo má hlad, i když se přejídáte. A

když máte hlad, protože ta střeva jsou skutečně zalepená, tak si to tělo – protože je velmi moudré – schovává na zadní kolečka a přibývá tuk. Do toho tuku si tělo ukládá i odpadní látky, takže jsme takové chodící smetiště. Já vím, že to zní blbě, ono to fakt je blbě, ale je to fakt. Takže vy začnete mít určité problémy třeba s trávením, to ucítíte sami. Nebědujte, to nic není, prosím vás, tenhle ten přechod z jedné dimenze do druhé je velmi složitý a bude to trvat pár let, než se zase stabilizujete, ale i tyhle věci jsou důležité pochopit a nebědovat. Je pravda teda, mimochodem už jsem jedla, Majko klobouk dolů, protože ten tvůj chleba byl výborný, ale já jsem si tuhle koupila bezlepkový chleba a to bylo jako když chroustáte nástěnku ve škole. Já jsem za to dala 80 korun, ale to nešlo sníst zkrátka. Vypadalo to hezky, ale to, co se strčilo do pusy, to bylo příšerné. Ale já sama jsem třeba udělala vynikající koláč, nebo několik koláčů, ale tyhle ty chleby, ty jsou teda šílené. Ale je pravda, že když to sníte, spotřebujete méně jídla, protože nemáte potom hlad, jste lehčí, cítíte se potom úplně jinak. Já nejsem zastáncem žádného fanatismu, protože já vím, že vás nemůže nikdy znečistit to, co do vás vchází, ale uvědomte si, že i pravda, kterou nám kdysi řekl Ježíš, je už taky trochu jiná, než byla. On přišel v době 2000 let zpátky, on přišel jenom poukázat na to, že nejste hmotou, ale od té doby se spoustu věcí změnilo. Protože jestli ta planeta projde do dojité vibrace, tak už to jeho rčení je pravdivé, že vás nemůže nikdy znečistit to, co vchází dovnitř, že vás znečišťuje to, co vychází ven. To vám totiž blokuje čakerní systém a to způsobuje nemoci.

A jsme u toho. Tady můžete vidět na té Kristově síti, na tom květu života, že vlastně nemoci má jenom hmota. Vidíte to? Ano... To, co je nemocné, dělá odpory a hmota dělá odpory a jestliže vy teďko smíte prožívat nějaké platby, měli byste být rádi, protože vy moc dobře víte, že vše, co bylo vytvořeno, se musí zaplatit. Tohle je důležité vědět. Už proto byste měli zatnout zuby a přijmout i to, že vám někdy není dobře, protože se čistí všechno. Dřív jste dělali vědomé odpory a velmi silné, které už dneska většinou neděláte. Ale pak jsou ještě odpory, o kterých někdy nemáte ani tušení, třeba takový lehký smutek najednou na vás to ego hodí a teď vám je divně a teď nevíte, co to je a už se začínáte pomalinku chytat, teď to přitěžuje a už vás má a už vás navíjí jak rybář na navíják. Ne, stačí se zeptat, pozorovat to, čím je ten smutek? Není můj, nemám důvod být smutný, proč a k čemu jako? Pozorujte to. Jste ten, kdo pozoruje. Dřív, a už jsem to načala, jste měli hodně myšlenek, tak bylo hodně odporů, byli jste jenom hmota. Zkuste si představit před 20 lety, jaká jste byla hmota. Absolutně člověk nepřemýšlel o tom, kdo ve skutečnosti je a furt nadával, co se mu jenom děje za všechny věci a děly se vám správně, jinak byste nedolezli k Adamcové a nemohli byste jí rozumět. Takže jak do vás ten osud bušil jak kladivem, to bylo úžasné, já vám to moc přeju, teda moc jsem vám to přála... (smích) Vidíte to, a to nejsem egoista.

A teď vám přečtu ten druhý dopis, už jsme k němu dolezli. To je žena, která se teď nalézá ve fázi bílé magie, ale tady si můžete prohlídnout, jak je to obrovsky dramatické a jak ten člověk, který chce dělat dobro a myslí si, že přišel zachránit svět, jak vlastně ten svět trápí. Vydržte, změním jméno...

„Dobrý den paní Ivanko, chci vám napsat. Většinou mé ruce vede Pán, ale nevím, jak je u PC, protože většinou píši na papír, ale tady se musím soustředit na písmenka, ale

pokusím se napsat vše hlasem Jeho. Ležím 6 týdnů v posteli, vlastně nejsem schopná si jít uvařit, řídím domácnost z postele, moje nervy se zhroutily a proto mi musela být nasazena antidepressiva. Nebojím se jich, vlastně je to pro tělo nezbytné. Procházím velmi tvrdým očištěm, který jsem za dobu mého života tady a teď zažila. Vše musí být čisté, abych mohla svýma rukama tvořit pro druhé, sice nevím, kam mě to zavede, kterým směrem, ale vím, že to bude velmi přínosné. Mám psát a psát a psát a také malovat, Pán na mě složil svoje zlaté ruce, na moji hlavu a já se cítila neskutečně dojatá. Mám se naučit v klidu prožívat situaci tady a teď a vše přijde samo. Bylo mi změřeno biopole,“ a poslouchejte dobře: „Bylo mi změřeno biopole, načež nestačila tabulka, bylo tam nějakých 60 000 jednotek, opravdu veliký úkol, ale já o něm ještě nevím.“ Prosím vás, nechoďte si nikam měřit biopole, doporučuju... „Možná proto asi píšu, abychom se sjednotili. Je třeba zachránit planetu a celé lidstvo. Jsem Slunce, které svítí na celou planetu.“ Hele, já mám až husí kůži, vidíš to? „Akorát stále ležím a ležím a odpočívám, přijímám a ležím a ležím, někdy je to opravdu už nad moje síly, stále ležet. Chtěla bych už dělat, tvořit, ale asi ještě není ten čas, tak to holt musím přečkat. Vaše aurické sezení není možné, to se nejde dostat, to chápu a je to vlastně dobře, že se tolik lidí zajímá. Mám 2 skvělé malé děti – 9 a 5 let. Holky jsou to šikovné, starají se o mne, nemají strach. Už vím, že nic nebude jako dřív, má energie se zjemnila, jsem někde jinde, ale jak se s tím mám naučit pracovat? Kdybych aspoň měla chuť se najíst a posílit tělo. Stále mne to háže do postele a odpočívaj. Je to těžké, když vím, že musím pracovat a vydělat tak aspoň na jídlo. Práci mám doma, takže je to jednoduché v tom, že odpracuju a lehnu. Vím, že žádná chyba už se teď neodpouští.“

Vidíte to, ale pozor to vede DNA, ten člověk si musí přežít mizérii takzvaného nebe – já jsem vyvolený a teď čekám, jak mne to osvítlí a já zachráním svět. Ale zároveň tam jsou ty hlasy, které vás tlačí do té postele. Teď jsem unavený a nemůže a teď jsem v depresi, protože nemůžu ten svět zachránit a teď to šrotuje. Vidíte to, takhle vás ten program má a chytá vás. Ten člověk, to je takzvaný spasitelský syndrom. A teď si poslechněte, co jsem napsala a vy to už budete tušit. Prosím vás, ta žena potřebuje zatřást a já doufám, že jsem s ní zatřásla velmi milosrdně, protože - zaprvé by měla myslet na děti. Vidíte, to jsou ty odpory, kdy budete zachraňovat ty dešťové pralesy a doma máte bordel. Já vím, že ty bordel doma nemáš, nevztahuj si to na sebe, Peťulko... (smích)

„Moje milá X.Y., DNA planety je jen jedno a je naše, tedy všech. Každý tím, co dělá ve svém životě za pokory přispívá. Kdo dělá odpory, ubírá. Ale i to je nastaveno. Kdybyste si myslela, že vy jste přišla zachránit planetu a že vám to tělo nedovolí, ještě si zužujete kanál a proto se vám věci dějí s tělem takové, jaké se dějí. Přeposílám svůj dopis jedné paní.“ Tam jsem vysvětlovala v tom dopise to, že si oblékáme vlastně ty svoje těla s těmi odpory nastavenými, aby si to nevyčítala, aby měla sílu vstát z té postele a milovat ty děti a kvůli nim začala aspoň vařit a nakupovat a pracovat. Protože ona krok za krokem překoná ten svůj misionářský syndrom, který ji uvrhl do tohoto stavu. Vidíte to? Chce zachránit planetu a vaří a uklízejí děti, protože ona nemůže. Prosím vás, já vám na tadytom ukazuju, jak je to dobré, co si člověk prožívá, jak to musí pochopit. Je už na ní samozřejmě, jak ta žena to pochopí. Ale vnímáte to, jak jste vedeni, jak jste skutečně na tom vodítku jako pejskové, jako marionety na těch jemných nitkách, abyste si prožili

všechny zkušenosti. Je možné, že pochopila. Já jsem to ještě nedočetla. „Planeta se totiž osvobozuje úplně sama, už to má nastavené. Už z lásky pro své malé děti byste to měla pochopit. Nalhává vám to váš Satan – ego, je to vaše tělo. Nalhává vám, že existuje peklo, tedy něco špatného a nebe – něco dobrého. Ale až se vám zastaví odpory, což je Kristovství, zjistíte, že to blaho a vědomí Boha jste vy sama, jako každý člověk na planetě. Jsme všichni stejní, stejný Bůh, nikdo není lepší, ani horší a ti, kdo si myslí, že přišli zachránit planetu,“ hele já kdybych si to myslela, tak jsem v prdeli a nic vám nebude dovoleno slyšet od nějaké bedny „Adamcový“, jo, to zkrátka nejde. Teď jsem jako ovčí babička, co? Tak... Já jsem si jenom říkala, co s tou ženou udělá, když zjistí, že jsme všichni stejní Bohové, že vlastně není co zachraňovat. To je někdy pro tyto lidi obrovsky těžké, ale musí to pochopit. Takže dokončím... „Ale až se vám zastaví odpory, zjistíte, že to blaho a vědomí Boha jste vy sama, jako každý člověk na planetě, jen váš obleček – tělo už dorostl do odporu nula. Hurá... Ivanka“

Víte, pamatujte si, vaší povinností, když uvidíte takového člověka, je trošku mu zmírnit ty pocity. Buď pochopí, nebo bude pokračovat dál, vy ale musíte vědět a to si dobře pamatujte, že ten člověk za to nemůže, že on ještě nezná tenhle program. Nebylo mu odhaleno tohle tajemství. Jestliže byste si mysleli, že ten člověk dělá něco špatně, tak byste vy měli svůj vlastní odpor. Ta žena koná jenom, aby pochopila, takže si prochází velice těžkou fází. Už má nastaveno ve svém DNA, jestli pochopí, nebo nepochopí, ale to není naší věcí. Na tohle se musíte koukat ve svém životě, na všechny okolní děje, okolní chování lidí, ať udělá kdokoliv cokoliv, udělal to dobře. Nezapomeňte na to... Dane, kolik je hodin? Tak jo, tak se běžte vyčurat....

A Ježíš řekl: nešťastné je tělo, které je závislé na těle. A nešťastná je duše, která je závislá na těchto obou.“ Jestliže posloucháte léta moje přednášky, protože už teď jsem zjišťovala, že to už teď bude 4 roky, co to je takhle na té široké veřejnosti, to už je docela dlouho a protože Dan se zaslouhuje i o to, abyste byli informováni i o setkáních, kam byste nemohli jezdit, co se natáčelo a natáčí vlastně dodneška, i ty krátká povídání, tak už vám tyto věci musí být jasné. Tělo kontra tělo je samozřejmě svět hmoty. Vy moc dobře víte, že hmota nemůže nic vlastnit, ale hlavně si uvědomte, že nejde sloužit dvěma pánům, to nejde. Buď se musíte rozhodnout pro hmotu, což je to vlastnění té hmoty a to si nikdo neodnese. Budu bojovat dlouho o svého partnera a pak stejně zemřu a nechám ho tady, samozřejmě. Hmota je kvalifikovaná nejenom jako to, co vy tady považujete za hmotné bohatství, za dům, za peníze, je to zkrátka všechno, na co si můžete sáhnout a taky to, co vlastně oživuje nás. Ty peníze tady fungují vlastně jako oživovatel toho, že si můžete koupit ty živiny, které do sebe strkáte a taky v čem žijete, v čem se pohybujete. A tohle je nutné vědět. Tady byl podobný výrok ještě, je to také v Tomášově evangeliu : „Běda tělu, které visí na duši a běda duši, která visí na tělu.“ To je vztah prosím vás, který se týká jenom hmoty kontra duše a vy už dneska víte, že duše je mezistav Boha, kdy jste si ještě nenabrali všechny zkušenosti. To znamená, že jste ještě ve stavu, kdy buď útočíte a ničíte vše kolem sebe, to znamená – chováte se jako ten pekelník, jako to špatné a nebo naopak, chcete konat dobro a modlíte se vzhůru, k tomu pomyslnému nebi, které vlastně neexistuje, což zjistíte, až objevíte tu velkou

mrtvolu, která pro vás zemřela. Musíte projít velikým množstvím historek ve svých osudech, kdy se vám bude zdát, že přijdete o dítě, přijdete o partnera, přijdete úplně o všechno a musí vám to být úplně jedno. Jestliže tohleto dokážete, vše se hned změní, protože nastane obrovský stav blaha. Vy jste potom tak silní v tom nitru, že přehlušíte ten stav hmoty. Ta iluze, že jste hmotou, vás nutí dělat odpory, čímž sloužíte Satanovi – hmotě. Ale nejde sloužit dvěma pánům. Nejde sloužit a křičet po dobru a dělat odpory a konat „zlo“, iluzorní zlo, protože odpor je iluzorní zlo, které projektujete vy na vnější svět, ale jste to vy, kdo to tvoří. Proto vy musíte sklízet to, co jste zaseli. Tohle je důležité vědět. Takže tady vidíte, že dokavad' vám nebude jedno, co se děje, dokavad' vám bude záležet na tom hmotném světě v jakémkoliv smyslu, nezbavíte se ho. Jásejte, každý má svůj čas, kdy tohleto všechno dojde do odporu nula a nemůžete ho minout. Skutečně nikdo nemůže nedojít tam, kam má...

„Ježíš řekl : proč omýváte vnější stranu poháru? Nechápete, že ten, kdo stvořil vnitřek je ten, kdo stvořil vnější stranu?“ Ano, Bůh je všechno. Bůh je úplně všechno. Člověk byl zvyklý omývat své tělo, své vnějšky, to, co vidí, ale své nitro nedokázal omývat. Tam schovával naopak své špíny, které se potom projeví v tom chování, ale ty si vlečete sebou, to je důležité. Tím vy se skutečně ušpiníte. To není špína, kterou umyjete vodou. Tu si pak musíte odžít v bolestech, protože jste hmotou a hmota má své nemoci, protože vytváří odpory a nepustí tam Boha. Čistý Bůh nemůže být nemocný. Poslední platba je poslední platba, věřte mi. Tomu Ježíši to musíte věřit, protože to je zkrátka tak. Přesný počet toho musíte zaplatit. Nikdo neodejde bez posledního haléře do stavu Boha.

„Ježíš řekl : pojďte ke mně, neboť mé jho je dobré, mé panství mírné a naleznete spočinutí.“ Hmotný svět bouří. Je plný arogance, záští, odporů. Hmota je boj. Hmota je neustálá starost o to, že něco se děje špatně a musí to být lépe. Ale pozor, to je vždycky iluzorní boj vaší hmoty, která vám to předkládá. Jestliže naleznete Ježíše, naleznete ticho, naleznete sami sebe, pak zjistíte, kdo jste. Stačí to přijmout. Zkuste si představit, každý z vás máte nějaký odpor, který jste neuměli do dneška přijmout. Teď si ho představte a řekněte si – vždyť je to tak, jak to je, já to беру, já s tím nic neudělám. I ten druhý člověk, kterého bych možná chtěl mít lepšího, nebo aby se choval jiným způsobem, to neumí, já ho mám rád takového, jakého mi ho Božství nadělilo. Protože on je tím mým učitelem, jestliže já se ho naučím přijmout takového, jaký je, pozor! všechno se zastaví. Buď to ten člověk pochopí a změní se, protože vy najednou neútočíte - a vy útočíte i nitrem, to z vás je cítit, i když neřeknete ani slovo, tak to skutečně z vás číší. A změní se, protože se skutečně ten člověk pochopí, kudy cesta nevede a nechce vám to udělat, když jste tak „hodní“, anebo vám zmizí ze života. Tohle je pravidlo. Pozor, když už byste s tím kalkulovali dopředu, tak to už není úplně čisté z vaší strany. Vy to zkrátka potřebujete prožít a přijmout to skutečně takové, jaké to je.

„Řekli mu : pověz nám, kdo jsi, abychom v tebe uvěřili. Řekl jim: zkoumáte tvář nebe i země a toho, který před vámi stojí, jste nepoznali. Ani tento okamžik nedokážete prozkoumat.“ Ano, Bůh je jenom čisté bytí. Zkoumání je rekognoskace terénu a ochutnávání hmotného světa. Vy jste se sem ponořili do toho hmotného světa, abyste ho prozkoumali. Proto jste si na sebe oblékli oblek a nosíte ho už strašně dlouho. Naštěstí už jste se dostali k informacím, které ve svém oblečku máte zadané a tyto

informace už vám odkrývají roušku pravdy. Život je takový, jaký je a je vaší vůlí, ať se tam pohybují osoby, které dělají třeba velmi arogantní věci. To je jedno. Jisté je, že jestli jsou vedle vás, potřebovali jste je, potřebovali jste se to naučit, potřebovali jste takové lidi přijmout, protože vy víte moc dobře, že když je nepřijmete, vše bude pokračovat. Takže to záleží jenom na vás, jestli tohleto pochopíte. A pozor, smíte zareagovat tělem. Jestliže ten člověk bude třeba mým partnerem a bude agresivní a mne to už nebude vadit, já vím, že on to dělat musí, protože mne vyučí. Já klidně zabalím svých 5 švestek a odejdu. A budu na něj s láskou myslet, protože budu vědět, že on mne naučil být v klidu s takovým člověkem. Ale potom se musíte vzdát i té další hmoty, která okolo toho člověka je. Jeho auto, jeho peněženka a jeho velký dům a to jsou další odpory, které tedy musíte překonat. Když je nepřekonáte, váš partner bude auto, peněženka a vše ostatní. Vy si smíte vždycky vybrat a to je ono, sloužit buď hmotě, anebo Bohu. Jestliže vím, že manželství nefunguje, ať jsem udělala, co jsem udělala, vyzkoušela cokoli, smím se rozvést. Já toužím po klidu. Ale budu na toho člověka myslet s láskou a dobře, protože vlastně bylo dobře i s ním, jenom se to nedalo vydržet... (smích) A pozor, život jde dál a pozor, bude vám dobře, protože budete na toho člověka stejně s láskou myslet, co všechno dobrého jste se s ním naučili.

„Ježíš řekl : kdo hledá, najde. A kdo klepe, tomu bude otevřeno.“ Pozor, ale ještě vám k tomu něco dodám. Víte, tohle máte taky nastaveno v DNA. Já jako dítě si pamatuju, že mi chodili mezi myšlenkami, které jsem tam tenkrát ještě měla, takové zvláštní mezi-myšlenky, které já jsem věděla, že jsem je nevymyslela. Jako třeba – jaký to tady má smysl? Říkám ty jo, já se o tohle zajímám? Vždyť mne nikdy nic nezajímalo, já jsem vždycky měla tu hlavu úplně prázdnou, ještě jsem si říkala, že proč já jsem sem přišla. Já jsem se učila dobře i na té devítiletce, ale já jsem byla takový člověk, který by mohl dělat cokoli, akorát mi to bylo úplně jedno. Tam nebyl takový ten elán, že teď bych šla tudy, nebo tudy. Já jsem jenom věděla, že chci něco udělat pro lidi, jenže pozor, to můžete udělat i s koštětem, že jo, bude zametený chodník. Takže tam mne posunoval ten osud ve formě mých rodičů, kdy mi tatínek řekl: budeš dělat tohle... Tak jo, zase pokora. A ono to funguje, vidíte to, už jsme od toho odběhli. Když budete vůlí člověka prosazovat něco, budete bojovat. To jsou odpory. Jestliže nemáte žádné odpory, on to ten život udělá za vás. Fakt... Vy tvoříte neděláním. Pozor, to není jakože máte mít ruce založené a nic nedělat. Ale tou vnitřní pokorou, tím zastavením těch odporů si vás ten život podá přesně do formy, kde máte být. Já vím, že vy jste to už mnozí zažili, protože jsem dostala velmi mnoho krásných dopisů, kde se vlastně po léta vašich bojů, kdy jste to zastavili, tak se všechno vyřešilo, to, co jste nedokázali celá léta, bylo za velice krátkou dobu vyřešeno.

„Království Otce se podobá ženě, která vzala trochu kvasu a skryla ho do těsta – tak z něho udělala veliké chleby. Kdo máš uši, slyš.“ Ano, ve hmotě je skryto Božství. To Božství je vaší skutečnou bytostí, která tady pořád žije a sleduje vás. Jste to vy sami. Je to ten poslední pozorovatel. To všechno, co se nadýchá, to všechno, co je vidět, to je jenom iluze. Je pořád přítomno. Vy si nemůžete myslet, že když tady něco tajně ukradnete a strčíte si to do kapsy, anebo podpíchnete támhle souseda, že něco vypustíte, že o tom nikdo neví. Víte to vy jako Bůh a ten Bůh je ve všech lidech, to znamená ve všech zápisech Otce a ve všech zápisech hmoty. A rozdíl mezi tím slízne ta

duše, která vlastně udělala ten poryv, který jste tady vytvořili. Tohle je důležité vědět. Proto se vám vyplatí mít pořád čisté svědomí a vědět, že vy nejedete v nějakých niterných špinavostech. Tohle je důležité prosím vás, tohle si hlídejte.

„Tvoji bratři a tvá matka stojí venku, řekl jim. Ti zde, co činí vůli Otce, to jsou moji bratři a má matka. To jsou ti, kteří vejdou do království mého Otce.“ Ano... Ti, co nečiní odpory a nechovají se jako hmota, to je skutečná rodina. Neboť my jsme rodina, ostatní je hmota. My se tady dělíme úplně jinak, než se vám doteďka zdálo. Svoji rodinu jste považovali za matku a otce. Matku, která vás porodila a otec, který vás zplodil. Ale to není pravda. Pokažd' se DNA užívá pouze jako kabátek ve využití pokračování a umenšování odporů, vaše skutečná osobnost je božská, ta je v jakémkoliv člověku. A teď je důležité, že ten, kdo skutečně Ježíše pochopil a žil to skutečné otcovství, to je rodina. V 5D se budete spojovat srdcem, to srdce vám bude dělat teďko pekelnosti. Čas od času to přijde, nebojte se toho, nechte se vyšetřit, zkontrolujte si to, už jsem o tom mluvila, ale věřte mi, že na nic nepřijdou. To je symbolem toho, jak se posunujete ve spojování skutečného bratrství a sesterství. Tohle je skutečně rodina. Vy, co jste byli loni na tom výletě a je vás tady hodně, co jsme byli vlastně na Oblíku, tam jsme to zažili úplně všichni. Tam jsme nebyli pokrevní příbuzní hmotně, ale byli jsme tam příbuzní všichni, co tam přišli. A bylo to opravdu nádherné setkání. Nebo Jalovec. To, co se tam zažilo, to bylo něco překrásného, vid' Majko, když tam přišel pán a dětem hrál divadlo a nevěděl, protože tam bylo 100 lidí, ale všichni byli v takové harmonii a ten chlapík byl tak úžasný, hrál nádherné loutkové divadlo. A tam bylo i spoustu dospělých a my jsme se smáli jako děcka a když potom odjížděl, tak Majka ho vedla k autu, on se tak otočil, koukal na ten tábor, tam si někdo pekl buřty, tam si hráli děti, všude se ozýval smích. A on říkal: „Co vy tady jste za společenství?“ Ano, ten člověk to cítil a přitom si každý dělal, co chtěl, někdo výletoval, někdo cvičil, někdo popíjel kafe, nebo pivo venku. Bylo to krásné. Tam nikdo neruší, nikdo na nikoho neřve, nikdo nedělá špinavosti, tam se jenom žije. Tam není nic prikazujícího, že musíte něco dělat, nebo naopak – zákazy, to nesmíte dělat. Ty lidi jsou tak vytríbení, že vědí, že v druhém člověku je jeho vlastní Božství. Takže já jako hmota té hmotě nic neudělám. Já ji miluju...

„Ten, kdo neměl, tak jako já, v nenávisti svého otce a svou matku, nemůže se stát mým učedníkem. A kdo nemiluje svého otce a svou matku tak, jako já, nemůže být mým učedníkem, neboť má matka, která mne porodila, není má pravá matka, která mi dala život.“ Zase, hmota – Duch... Uvědomte si, že abyste se mohli stát jeho učedníky, to znamená, abyste přešli ze strany hmoty do strany Ducha, musíte jako hmota napřed nenávidět. Třeba i ty své rodiče, nebo kohokoliv, to je jenom hmota. Vy jste si je zvolili do svého osudu, aby vám předvedli, co se vlastně dělat nemá a co má. Jednou mne zkritizovala jedna paní, ona mi i napsala dopis, ale hezký dopis, že mne má hrozně ráda a že když mne poslouchá, tak vrní to její nitro do té doby, než řeknu „prdel“. A to že jí teda vadí, a že já bych jako takový duchovní člověk tyhle slova neměla používat. A já jsem jí napsala, že já se na vás nezlobím, ale říct vám to musím – ale to je váš odpor. Abyste ho zrušila, tak si stačí říct – joj, ta Ivanka, jak mi krásně ukazuje, co já nikdy nebudu dělat. Tím to zhodnotíte. A to je ono. Jak ten můj otec mi nádherně ukazuje, jak nebudu cholerik. Jakmile ho odsoudím, budu to dělat sám, a nebo mi to někdo bude

dělat dál, narodí se mi takové dítě třeba. A to je peklo, ale pozor, ono se s tím počítá, jestli to dokážete, anebo ne. Takže vidíte, dokavad' nepochopíte tyhle věci, pak se stanete jeho učedníkem. A pozor, kdo nemiluje svého otce a svou matku jako já jsem, nemůže být mým učedníkem, neboť má matka, která mne porodila, není moje pravá matka. Slyšíte to? Jeho Matka je hmota, kterou oplodnil Duch Otec a on se tenkrát před 2000 lety samozřejmě nalil do hmoty, které měla bod posledního odporu. Ano, ono tady bylo spousta jedinců za tu dobu, ale bylo to úplně minimální množství, co tenkrát na planetě bylo možné, protože to byl první příchod Krista, to znamená informace o Kristovství. Druhý příchod Krista je hromadný, protože je jasné, že v té době za 2000 let nás bude na planetě tolik, že ta hmota se samozřejmě rozdvouje. Matka, Otec, šup a teď to jede a jede to obrovskou rychlostí. Takže bylo jasné, že vás bude přiměřené množství v tuto dobu, kdy se dožijete svého posledního pláštíku, který na sobě budete mít, s posledním odporem, kdy vám dojde, kdo jste. Ti, co si v církvích mysleli, že znova přijde Kristus a že se tady bude znova objevovat a pozor, v minulosti byly různé etapy myšlení. Vezmete si, že třeba faraoni byli někteří znalí a přes to si nechávali mumifikovat těla. Pozor, jestliže si nechám mumifikovat svojí hmotu, nespálí se, nezničí se, ještě si tam dám šperky a jídlo, co kdybych se náhodou vzbudil, když mi to slíbili nahoře, já se nemůžu inkarnovat. To je obrovský egoismus, to je obrovský výdej egoismu a ta duše, která je uvězněná pod planetou, zůstává připoutána k hmotné složce. To je to samé, jako když budete Harpagón, vy neodejdete od toho baráku, vy tam furt budete strašit X pozemských let, dokud se možná ten dům nerozpadne. Opravdu, takhle to pracuje. Tady hmota je zkrátka hmota, i když jste duše, víte už své, tak nejste zkrátka ve vyšších vibracích a nepustí vás to. To je to, co Satan nalhává černým a bílým mágům, že to tak není, oni mají své informace, oni mají svou pravdu, teď jsou andělé a teď jsou támhle ti a teď jim nabízejí spolupráci výměnou - a to je ten čertovský peníz, za to, že něco budou umět navíc a budou se moct ukázat před druhými lidmi. Tohle je kšeftaření s hmotou. A ta hmota je vězení a peklo, které vás nepustí. Takhle už jste daleko, protože kdyby tady byl černý mág, tak mu bude strašně špatně. Ti lidé si prožili peklo a prožijí si ještě, oni si ho prožít musí a je to pro ně dobré. Nelitovat, občas něco utrousit, netlačit, jinak by byl obrovský výboj hmoty, neboť Satan v nich to ví. Jeho, nebo jejich čas ještě nepřišel k propuštění z jeho spárů. Je to dobrý učitel, je zapotřebí si ho vážít.

Tenhle týden mi napsal jeden chlapec a říkal mi :

„Ivanko, já jsem se dostal do nějakého minulého života a tam mně bylo ukázáno, že jsem byl kdysi satanista a teď se bojím, že se mi to zase vrátí. V tomhle životě jsem to neměl, ale...“

Tak jsem mu napsala. „Prosím vás, tak se nebojte.“ Když se budete bát, tak ho podporujete a to je právě to, co ty lidi nedokážou pochopit, že ten odpor, což je i strach, vás posunuje do hranice hmoty. To, co v těch lidech dneska křičí – udělej to, udělej to, nebo zase – nedělej to, nebo jakýkoliv jiný křiky, to právě dělá hranice vašeho hmotného vědomí, protože ona vás strhává pod svoji moc. Ignorovat, lhostejnost... Pokavad' to dokážete, zmlkne to. Tohle je veliké prozkoušení, vy nejste hmota.

„Nebe i země budou před vámi svinuty a Živý z živého nespátří smrt, ani strach. Neříká Ježíš: kdo našel sám sebe, toho není svět hoden.“ Ano, božství je nehnota. Tady je jedna velká mrtvola. Ten, kdo je skutečně živý je ten, kdo v sobě probudil Ducha. Kdo prohlédl, že není hmotou a že to, co v něm bouří, není on. To stačí vědět. Vy sami všichni přijdete, protože když po nocích a většinou se to děje po nocích, se ve vás odehrávají takové ty strašící fáze a vy zůstanete klidní, občas se ve vás zableskne bílé světlo. To světlo je obrovská blaženost, která přichází. Tohle když jednou prožijete, byť na vteřinku, na tisícinu vteřinky, to vás posiluje. Ale i to máte v DNA. Zažít tohle jednou, čekala bych desítky životů, mně by to bylo jedno. Jenom hlavně taková ta jiskřička naděje, že to skutečně existuje. To světlo jste vy. To světlo jste vy. Ta hmota na vás valí všechny ty černé věci, které tam jsou a snaží se vám vnutit, že jste něco jiného.

Víte, už jsme o tom mluvili, vaše tělo je zvíře, vyfasovali jste ho ze zvířecích fází a když si koupíte malé štěně, tak ho taky potřebujete vychovat. Ze začátku, když těch myšlenek je hodně, tak si myslíte, že jste hmota a konáte samé pitomosti. Ale jakmile už jste větší, už je ve vás víc božství, zjistíte najednou, že je ve vás dobro i zlo. A to je divné, že jo, to je divné... Jakmile zjistíte, kdo jste, ovládnete to svoje tělo. Ať chce cokoli, nedovolíte mu, aby to udělalo a ono vás začne poslouchat jako to štěňátko, které jste si přinesli domů a učíte ho čúrat na kobereček na jedno místo a nekousat podpatky od bot, protože už víte, že to dělat nesmí, tak mu to nedovolíte. A jestliže jste slabí na to tělo, jestliže ten černý vraník, na který skočíte, si s vámi dělá co chce a nebude zkrocen, tak vás tisíckrát shodí a pobije vás. A to je ono, takové to – teď jsem se zamilovala do jiného muže a teď tady mám děti a manžela, kterého nemiluju a já musím... Jo, ať si to ta žena zkusí, jak bude trpět a tisíckrát se bušit do hlavy, protože byť by toho muže sebevíc milovala a bylo by to s ním krásné, pak už by to nebylo, protože by měla výčitky. Děti by plakaly, rozbila by všechno, co tam bylo. Je dobré se obětovat a říct: příště, v příštím životě se potkáme... Klidně mu to slibte, tomu Satanovi, tomu tělu, to je jedno. Ušetříte si spoustu nadbytečných věcí, ale na to musíte mít sílu to tomu tělu zakázat. A už když jste to udělali, tak si to nevyčítejte, bylo to dobře, protože ty zkušenosti vám dneska potvrzují to, co vám dneska říkám. Žádné výčitky. Hřích není váš, je vaší hmoty a vy nejste hmotou.

„Jeho učedníci mu řekli: Kdy přijde království? A on řekl: Nepřijde, když bude očekáváno. Neřekne se – hle, je tady, nebo tam. Vždyť království Otce je rozšířeno po celé zemi, ale lidé ho nevidí.“ Ano, je tady. Je ve všem, na co se podíváte. Je v kamenech... Víte co, vždycky mi bylo divný už jako dítěti, jak někdo mohl třeba rozštípat lavičku nebo takový ten běžný vandalismus, co se dělá. Mne by to nikdy nenapadlo. Jednou mi moje známá vyprávěla, jak ji rozčílil manžel, pozor – měli týden vymalováno. Vzala maggi a hodila ho po manželovi a to se rozbilo o stěnu. Já si pamatuju jak tupě jsem zírala a říkala si, tak jste pak malovali znova? Ano, bylo vymalováno. Ten člověk si to ušije sám na sebe. Ono se něco jakoby nedaří a on si tím ještě přihorší. To si zkrátka ti lidi musí prožít, v tu chvíli to nevidí, ten Satan je tak běsnící, že to zkrátka udělá, ale je to vlastně ještě horší. A pozor, to ještě ty lidi neví, že tím, co neustáli, že se bude ještě opakovat, to můžou malovat každý týden, že jo...

„Šimon Petr jim řekl: Ať Marie od nás odejde, neboť ženy nejsou života hodny. Ježíš pravil: Já ji povedu, aby se stala mužem, aby se stala živým mužným duchem, podobným jako jste vy. Každá žena, která se učiní mužem, vejde do království nebe.“ Tohleto je synonymum pro hmotu a duši. Už jsme o tom mluvili. Duše prožívá emoce a hmota prožívá logiku a vy vlastně spojujete duši a hmotu, která skáče z fáze té do té, abyste vnímali ten výtěžek, ten nektar, o který vám jde, o zkušenost. A teprve tehdy, kdy naberete obojí, se stáváte plnohodnotným Bohem. Bez toho to nejde. Tohle není význam jako žena a muž, uvědomte si, že jediná hmota tady existuje rozdělená takovým způsobem, aby se hmota množila. Jak bychom jinak mohli mít děti, že jo. Ale vidíte, je to nastavené úplně stejným způsobem, jako je to u člověka. Muž – otec vnikne do matky. Je to i vlastně vědomí, které vnikne do hmoty. Pak žena čeká jistou dobu, než se vytvoří hmotná schránka pro obydlí dalšího malého božství, neboli duše, která si sem přišla něco prožít. To samé se děje z dimenze do dimenze. Je to i ve vyšších fázích, ale to nemá smysl to teďko rozebírat, protože na to nejsme připraveni, ani já nevím všechno. Jsem učitel pro pátou dimenzi a kdybych byla učitelem pro šestou dimenzi, budu vám vykládat tyhle věci a doporučuju vám – prosím vás, nepátřejte zbytečně. Teď je tady i spousta informací, které vás budou lákat jakoby do hlubších věcí. Pamatujte si, vy máte nastavený svůj osud, abyste ho žili, i kdybyste se měli jenom starat o děti, nebo tady splnit nějakou povinnost, ať pracovní, nebo rodinnou a vy si máte vyřešit všechny věci, které jsou nejbliž okolo vás. A nepřijdete o nic, protože váš osud je nastavený a kdybyste i za rok měli být někde v Tramtárii, tak tam budete. To se stane tak neuvěřitelným způsobem, že se budete divit. Já jsem to zažila několikrát.

„Prospívá obřízka, nebo ne? A on odpověděl: Pokud by prospívala, jejich Otec by je z matky plodil obřezané. Pravá obřízka na Duchu ale přináší veliký prospěch.“ Ano, vy se potřebujete obřezat na Duchu, to je právě to, co jsem teď řekla. Vy by jste na to svoje tělo měli být v uvozovkách přísní a milující a nedovolit mu ty blbosti. Tak jako vychováte malé děti. Vy jim obrovsky prospějete, když je vychováte velmi přísně s velkou láskou. Mnoho lidí si s tím neví rady. Aha, tak já ho miluju, tak mu nesmím nařezat... Tam jsou různé věci. Ne, vy potřebujete být pevní v kramflecích. Ego člověka je velmi mazané. Ten Satan zjistí velmi brzo, byť v tom malém dítěti, protože tam pracuje jeho hmota, v čem jste slabí a on toho hned zneužije. Vzpomeňte si třeba i v rodinách. Budete rodiče a u vás se ty děti budou chovat jinak, než u prarodičů, protože každý máte jiný styl výchovy. Moje vnoučata ví, že já jim nic neodpustím, ale oni jsou tak hodné, že ono jim ani není co dělat, protože oni ví, že jim nepovolím věci, pro které by jednou trpěli, to zkrátka nejde. A být pevný, to nemusíte rvát a můžete si zařvat, jestli chcete a klidně i plácnout, na tom není nic špatného. Když toho človíčka plácnete s láskou, tak on to ví. Můžu mu několikrát domluvit a když neposlechne, tak holt musí přijít jakoby těžší kalibr, ale udělat to proto, že vím, že kdyby tohle dělal světu, tak ten svět by mu to neodpustil a pak by se mu vedlo obrovsky, obrovsky těžce.

Tohle už jsme četli, ale já jsem tady někde viděla něco a asi jsem to ztratila, nebo jsem to nechala v kabelce. Tady to není, tak...

„Blažený je člověk, který ví, v jakou chvíli vejdu lupiči, takže vstane, sebere své síly a opásá svá bedra dříve, nežli oni vstoupí.“ Prosím vás, u člověka, který už je duchovně hodně vysoko a je velmi dobrý a morální... ano, i on se musí prodírat běžným světem a i on má svůj osud, v kterém musí dokázat, že se obhájí. Pozor, to je záležitostí intuice. Určitě se vám někdy stalo, že najednou vaše tělo reagovalo úplně jinak. Vy jste najednou viděli, co se stane, nebo věděli, co se stane, přišla ta informace sama, aniž byste po ní šfourali a vaše tělo zareagovalo. Tohleto se děje nejenom v těchhle těch věcech, kdy víte věci dopředu, ale nesmíte nikdy ty věci považovat za špatné. Vy máte jenom plnit vlastně svoje povinnosti mezi hmotou a Duchem. Člověk musí použít tělo jako zbraň a nesmí dovolit protivníkovi, aby ubližoval - kvůli protivníkovi, ne kvůli vám samým. Vy pořád si musíte udržet pozici posledního, ale povinností je, se ochránit. Jsou lidi, kteří by byli fanatičtí a kteří by sklonili hlavu a to taky nejde. Tady musíte najít zlatou střední cestu a tohle je důležité. Ale pokud už to vaše Nadjá ví a jste prozkoušeni ve velice krásné chvíli, tak tahle intuice způsobí, že je to jenom rychlý film, který si prožijete a může se odložit a už se s ním nikdy nesetkáte.

„Ježíš řekl : Kdo pozná otce a matku, toho nazvou synem děvky.“ To je divné, co? Tak poslouchejte. Kdo pozná skutečnou matku a otce, což je hmota a Duch, toho tenkrát a tady jsme u toho, jak jsem říkala, že se poněkud podmínky změnilly. Pamatujete si to? Před 2000 lety se Ježíš narodil do prostředí, kde bylo obrovsky silné ego a kdy bylo velice málo lidí, kteří mu rozuměli. A vezměte si, co se mu dělo, kolik bylo pozdvižení. Rozumělo mu jenom velice malé množství lidí, to bylo v té době, ale zůstalo to uchováno, protože DNA planety to potřebovalo. Takže Bible a všichni proroci, kteří to potřebovali vědět, navíc to zůstalo zapsáno v DNA planety. Pozor, vy můžete mít třeba i vzpomínky na tu dobu, na ukřižování Krista, protože vy se tam dostanete ve svých DNA a mnozí jste tam žili. To není nic neobvyklého. Nebezpečí by pro vás bylo jedině to, kdybyste na to byli pyšní, že vy jste to zažili. Pozor, DNA máme jenom jedno. Byli jsme tam vlastně všichni v tom DNA. Já vím, že to je divné tady tím mozkiem to pochopit, ale zkrátka je to tak. Takže tady vlastně se stalo, kde jsem to teďko skončila. Jo, děvka... Děkuju, já jsem zažila včera zvláštní věc a pardon, že odskakuju. Já mám jednu známou, ona prodává v Sazce a je to manželka jednoho kdysi dávno docela známého teplického fotbalisty. Ona neposlouchá přednášky, ale ví teda, co dělám, to se k ní nějak doneslo od nějaké paní z Jablonce. A já jsem tam včera přišla, protože jsem si před Velikonocemi vsadila, říkám si – co kdyby, bylo by na Centrum... Tak jsem se tam přišla dozvědět, že teda nic, ale přišla jsem jí pozdravit. Říkám jí: „Ahoj, já jsem tě dlouho neviděla,“ protože já teďko jezdím autem k jiným doktorkám. A ona: „No, já taky.“ A tak jsme se tak bavily a bavily a ze mne vypadla „kurva“. Znáte mne, já jsem něco vyprávěla a jenom tak říkám „kurva“. A teď ona na mne koukala a říká, „Řekni to ještě jednou,“ a já říkám, „Proč?“ A ona, řekni to... Tak říkám: „Kurva“. A ona říká: „Já tě mám za madonu“. A já, že jó? Ale já to říkám i na molech jako. My jsme se bavily o něčem, co říkal můj tatínek kdysi, ale ona nechtěla věřit svým uším a říká: „No, ale víš co? Od tebe to zní tak hezky.“ Říkám: „Fakt?“ (smích) Říkám: „Víš co, tady jde o to vymístit z lidí fanatismus za prvé a za druhé předvádím obyčejnost.“ A ona říká : „No, to je pravda, tady chodí takový jeden kravaťák, strašně slušný, co chce být furt hodně,

hodně hodný a teď se předvádí tou dobrotou. Ty, ale to je těžké být vedle takového člověka.“ Takže jsme se takhle jakoby naladily a jsme zase u děvky, děkuju.

Ano, pamatujte si, tenkrát, když přišel někdo takový čistý, tak ten Satan měl takovou velikou sílu, že skutečně z těch lidí přišlo takové obrovské opovržení. Já jsem dneska v úplně jiné hranici. A vy to moc dobře víte a taky víte, že když už jste si prožili hodně čistého, už jste objevili tu matku - hmotu a otce – ducha, takže vám se dějí opaky, když už jste z těch největších ataků. Ano, kdo je hodně čistý, ten někam vejde, třeba do dramatického prostředí a všechno zjihne. Já jsem teď hlídala sousedovic pejska. Malinkého pejska. A večer, když jsme potřebovali venčit, tak jsem ho vzala na vodítko, ujdeme 10 metrů a teď jsme potkali jinou paní. Já nechodím, že jo, to není můj pes, oni jeli do divadla do Prahy. A taky druhý malinký pejsek, můj byl čivava a ten druhý byl yorkšír a ta paní byla taková hezká, načesaná a teď se takhle natáhli ty vodítka, psy běželi k sobě a teď ten můj Miky začal tak jako očuchávat a ona říká: „To je pejsek?“ Já říkám, že jo, že to je pejsek. A ona říká, že to by měli jít od sebe. Já říkám: „Víte, ten pejsek není můj, ale on je hodný, to je támhle od těch...“ A ona říká: „To je Miky? To je divné. Já myslela, že to není Miky. My se totiž vždycky s tou paní majitelkou potkáme a on na toho mého útočí a vedle vás je nějaký mírný...“ (smích) A ta paní neví, co dělám jako, ona mne nezná, takže i pes se vedle vás chová jinak. Fakt to bylo hezké, paní byla udivená, ještě se dvakrát otáčela, jak to, že ten pes dnes neútočí a nervou se, takže ta hmota potom takhle funguje.

„Ježíš řekl : Kdo se napil z mých úst, bude jako já.“ Ano, když pochopíte, co vám chtěl říct, budete jako on. To pochopení je velice důležité. Bylo tady během 2000 let pár lidí, které potom běžné lidstvo obdivovalo, jako svaté, protože si to neumělo vysvětlit. Vezměte si, jestliže vy neumíte zkrotit své odpory, své zlosti, své kritiky, své nenávisti, tak obdivujete člověka, který to umí. Sice mu někdy nevěříte, protože to je těžké k uvěření, že někdo to umí a někdo ne. Já jsem to sama zažila ve svém životě, v tomhle posledním, že mi nevěřili, že si mysleli, že mám nějaký jiný úmysl, který oni neumí prohlédnout, ale na tom nezáleží. Tady už je jenom takový údiv z té reakce, že nereagujete běžně, jak ti lidi jsou zvyklí. Takže, když se skutečně informačně napijete z Kristových úst a je jedno, z jakého Krista. Vy už moc dobře víte, že Kristovství máte všichni nastavené ve svém posledním oblečku. Je to stav, kdy vystupujete nad Kristovu síť planety. Tahleta planeta bude skutečně brzy jakoby bezhmotná, protože hmota, která je tady, má tak vysokou vibraci, že automaticky ztrácí všechny odpory. Proto neudrží lidi, kteří odpory mají.

„Kdo nalezl svět a zbohatl, ten ať se světa zřekne.“ Pozor, tady vidíte, že je nebezpečí hmoty. Jestliže naleznete svět, který považujete za realitu, zbohatnete a těžko ho opouštíte. Nepatří vám nic. Ani lidé, ani peníze, ani hmota v jakékoliv formě. Nikdo si na druhou stranu nevezme ani jediné smítko, které tady bylo. Je součástí hmoty, která má úplně jiný rozměr, než je vaše skutečná realita. Tenhle ten matrix byl tady vytvořený vámi, vaším Vědomím, protože je jedinou skutečností, která vás dokáže uvést v pohyb. Vývoj je nekonečná změna, která probíhá, a nikdy nikdo nebude stejný. Já jsem se nedávno dívala na jednu svojí starou fotografii, protože kluci, když tady teďko byli, tak vytáhli fotky, oni to mají rádi a teď se tam ukazovali všechny fotky už dávno staré, třeba

moje maturitní fotka a já jsem věděla, že ta žena už dávno nežije. Ta hmota, která tam tenkrát byla načesaná a namalovaná na maturitní fotce, ta už dávno není skutečností. Tady žije někdo úplně jiný, protože i tam měla své bohatství, je mnohem bohatší. Je bohatší, protože prolezla do tohohle stavu DNA buněk, které se pohybovaly a prošla úkoly, které tam byly nastavené. A i tak jak byly nastavené, k tomu, aby dopadly, jak dopadly. Jenom žijte. Když se budete tomu životu bránit, nikdy sami sebe nenaleznete. I to je odpor, o kterých lidé neví.

Tak a teď tady mám ještě nějaké dotazy.

„Prosím o radu, kde hledat příčiny, již 2 měsíce mi brní pravá ruka. Celá a stále se to stupňuje víc a víc a už mne i bolí. Někdy mám pocit, že jí mám studenější než levou, jakoby mi odumírala. S ničím se neléčím.“

Pravá ruka, vy víte, že ruka je ze 4. čakry, to znamená, že tam bude někde situační blokáce, buď lítostí, nepředpokládám, když mne posloucháte, že zášti, i když někteří lidé v minulosti zažili nějaké věci. Vy jste dřív nevěděli, že situace je taky Bůh. Ano, jestliže si jako Božství vyberu osud, tak tam je taky ta situace, ve které se ta hmota pohybuje. Takže, když byste v minulosti třeba měli zášť k situaci, kterou prožíváte, vzpomeňte si, co někdy v minulosti mohlo proběhnout, tak by to mohlo být. Ale většinou tam bývají uložené lítosti a to by se dalo zjistit pouze časově, ale vy víte, že ty sezení nedělám. Takže si prosím vás uvědomte, že všechno, co jste v minulosti prožila, jste chtěla, vy jste prošla hotovou věcí. Vy procházíte hotovým osudem, který jste chtěli projít, protože ten obleček měl nastavené reakce. Samozřejmě tam bylo nastaveno, že budete odporovat. Pak bylo taky nastaveno, že se dostanete k informacím, které by vám možná mohli trochu objasnit tyhle věci. Samozřejmě, že když k tomuhle tomu dojde, musíte zaplatit. Ale hlavně očekávejte i to, a to se teď většinou děje paralelně, že přijde podobná situace, kterou už zvládnete mnohem lépe, anebo úplně dokonale. Tady jde o to, abyste to uměli a věděli, že ať se děje, co se děje, je to takové, jaké to je a já jenom můžu zareagovat tělem jako nástrojem. Ale ne tím, co je vaše skutečnost v odporu, protože to pak nejste vy. To dělá hmota. Vy jako Otec, jako Duch neumíte odporovat. Vy jste to chtěli, abyste si vyzkoušeli všechno. Takže přemýšlejte, kde jste kdy udělala situační odpor. Dneska už vám to může být lhostejné. Vy už dneska víte, že jste to nedělala vy, ale dělala to automaticky vaše hmota těla. Je úžasné si to všechno dát dohromady a pospojovat, ale musíte přijmout i tohle. Nechala bych se klidně vyšetřit i od lékaře, vy víte, že lékaři rekognoskují terén, to znamená, že se zjistí, co se tam odehrává. Mnozí máte zdravotní problémy, ale doktoři nepřijdou na nic, což je úžasné, aspoň vám nešrotuje hlava, co by tam eventuálně mohlo být navíc, pak se toho chytá ego a je to mnohem horší.

„Dobrý den Ivanko. Prosím, když máme osud daný se vším všudy i s odpory, tak jak můžu ovlivnit svůj život tím, že ty odpory nebudu dělat. Děkuji, Blanka.“

Vy jste tam ale měli právě i to info, to je důležité. Kdybyste ho tam neměli, tak je tam budete furt dělat. Ale vy, když tam máte v tom osudu, že je už nebudete dělat, tak se s

tím infem setkáte. A je tam také i to, jak je dokážete umenšit, protože každé to tělo, které si navlékáte, má jenom o kousek umenšení odporů. Kdybyste měli víc, měli byste křeče. Božství je strašně silná energie. Víte, já jsem se narodila v roce 1959 a já bych se nemohla narodit na planetě. Já jsem měla takovou vibraci, že by mne planeta nepřijala a tak jsem si na sebe dobrovolně navlíkla šaty a oděv, spletené ze šatů mých rodičů, abych si vybrala nějaké věci, které tam byly. Byly to drobnosti, ale stály za to, abych prokázala věci. Já jsem věděla, jak budu reagovat, viděla jsem věci dopředu a to bylo velice zvláštní. Nevěděla jsem proč, ale jednala jsem podle nich. Bylo to právě proto, že jsem byla velmi čistá, už jsem jednou tímhle prošla, já jsem se pro vás vrátila, já si pamatuju, jaké reakce mám mít. Přesto jsem to tělo musela hodně, hodně krotit. To tělo je skutečně zvíře, je to černý vraník, který by chtěl vyskakovat a shodit vás se sedla, ale vy máte být pánem. Dokavaď budete sloužit hmotě, bude vám vládnout, protože jí sloužíte. Ale jakmile umíte poručit té hmotě, tak se stanete tím pánem vy. Ten vraník zkrotne a neudělá nic bez vaší vůle Boha. Tohle je strašně důležité si uvědomit. Takže tenkrát, když potom přišly z hůry ty bílé andělské ruce a začaly nám stahovat závoje, tak jsem potom jezdila po DNA a bylo to velice rychlé, nemusela jsem si prožít spoustu věcí, protože bylo a předpokládalo se, že v tom programu těla je to takhle uspíšené. Proto jsem měla ty dva body na páteři, kdy mě museli tenkrát položit na to schodiště a drcnout do mě v tom autě, aby se tyhle dva body rozsvítily a já je viděla. Bylo mi to divné, ale věděla jsem, že o tom nesmím mluvit, až přijde ten správný čas. Bylo to všechno připraveno pro vás. Tady jsem vlastně prokličkovala tou hmotou do časů zpětně, aby to bylo připraveno. Pak mi 10 let změnili stravu, řekli mi, že mám být vegetarián a zase jsem poslechla. Já jsem vždycky byla takové lidské trdlo, ale vidíte, jak to bylo správně. Běžně si člověk pěstoval jiné, výbojnější věci. Tady se prosazovalo satanství, aniž byste to věděli, že ta hmota vládla. Takže takový člověk typu jako bambula, vidíte to, jak to je a teď to bude vrcholem – planeta plná bambulí... Takže tohleto právě nám vysvětlili. 15 let bude trvat, než si vzpomenu na stav, který tam byl, jak nám vysvětlili, protože kdyby to bylo rychlejší, tak bychom v noci nepřežili, to by tělo mělo tak obrovské nápory a nevydrželo by přísun toho Božství, protože pomalu ten kanál si otevíráte podle hmoty, která má vibraci, jakou má, jinak byste zemřeli. Vy jako Bůh jste obrovská energie a vy se do té doby považujete za hmotu, to znamená, že vy si pomalu zvykáte sami na sebe. To je sranda, že? To je zvláštní pocit...

„Jak pokračoval váš příběh se zedníkem, který vybydlil váš pražský byt a dlužil na nájemném?“ To bylo úžasné vyprávění.

No nijak. Tam byla ještě maličko zaháčkovaná moje dcera přes lítost ke mně a pozor, i moje maminka tam byla malinko, protože to jsem vám možná vyprávěla a nebo možná ne. Já jsem pak přijela vlastně zdemolovaná po těch 3 dnech, úplně se mi klepaly ruce. Žluté ruce jsem měla, to jsem vám tenkrát na té přednášce ukazovala, jako bych 20 let kouřila 80, jak jsem to měla sežrané od těch různých dezinfekčních prostředků, ale byla jsem šťastná jako blecha. Teď jsem si tak sedla, dala jsem si lavór a tam jsem si strčila ruce, aby se mi ta žlutá odmočila a byla jsem fakt šťastná. A najednou slyším, moje maminka má takhle to křeslo posunuté za mě o kousek dál, ona chudinka celý čas koukala na mě a ne na televizi a najednou říká: „Já bych ho zabila...“ (smích) Tam to

bylo na maminku. Říkám: „Mami, prosím tě, hod' to za hlavu, já jsem tak šťastná.“ Řekla: „Já ti nerozumím...“ Ale pozor, potom jsme ji vezli, tam byl náběh na infarkt, ale dopadlo to dobře. Nebyl... Tak tam proběhla lítost nad dcerou, co si musela vytrpět. A pak tam byl zvláštní náběh ještě jedné věci, protože taky Lucinka, když se dozvěděla, co všechno tam je a to jsem jí zatajila spoustu věcí, říká: „Teda mami, to co ti udělal, to přece nemůžu nechat jen tak běžet, já snad někoho pozvu, kdo to z něj vymůže.“ No v tu ránu jsem byla u počítače a říkám: „To se opovaž.“ A jí stačí poradit, ona je obrovská, teda neuvěřitelná. Říkám jí: „Pamatuj si, ty nesmíš svoji vůlí nikoho trestat. Tohle když odepřeš, ty znáš pravidla, tak se ti to vrátí. Nech ho být, ať si to užije.“ Pozor, on tam zůstal dlužný asi 20 000. Tam to naskákalo ještě v těch opravách, co jsem platila ze svého, ale mně to bylo úplně jedno. To je ono, jak teďko jsem tam četla u toho Tomášova evangelia. Ten, kdo zbohatne, tak to dejte lidem. Ježíš taky řekl, že ten, kdo by chtěl mít peníze a uložit je na úrok, ať to radši dá ty úroky svému nepříteli. Víte, to prozkoušení, že ta hmota je vám lhostejná. Je jedno, jestliže se budete mstít tomu člověku, ať vám třeba něco nevrátí, anebo vám něco ukradne, to je jedno. Věřte mi, jednou ho to dožene, ten jeho vlastní čin. Ale vy jste prozkoušeni z toho, že to s vámi nehne. Možná jste mohli za to něco mít, ale věřte mi, když vydržíte, přijde vám obrovsky rychle náhrada. Mnozí jste to už zažili. Je tu jenom jedna hmota a jeden Otec, jedno vědomí Ducha a ten dělá sám sobě všechno. Takže, když já půjdu a jako indián někde na válečné stezce udělám „huhuhú“ na někoho, jdu sám na sebe, do prdele, ale vy to nevíte. A to je ono, co potřebujete pochopit. Takže moje dcera pochopila ten dopis, nikoho nenajala a jsme šťastní a žijeme dál. A byt už je prodaný, dokonce už jsou prodané i ty dva byty od Petrušky, už je všechno na účtě, z těch dvou bytů a investuje se to do stavby, takže já už nemám nic na starosti. Já jsem nikdy neuměla tyhle věci a pak jsem se starala o tři jiné byty a to je teda něco a z ruky, 100 km daleko. Ale na toho pána nikdy nezapomenu. On byl tak hodný. A jak on tam stál u těch dveří a říkal: „Já vám to odnesu do auta.“ To bylo neuvěřitelné, ale mně bylo dobře, takové osvobození, jak jsem vyjela na té dálnici, to jsem měla pocit, že to srdce svítí na cestu, místo těch mých dálkových světél.

„Ivanko, kdy budou další setkání v Ústí?“

Víte, tyhle setkání – teď už to víte, ale mnozí jste nebyli na tom prvním, ty vlastně neměly být. To nás vlastně napadlo, protože Evička onemocněla, abychom pomohli tomu jejímu centru, protože výtěžek jde tam, aby ona nemusela myslet na to, že to centrum se zavře a ona je úžasná jogínka. A taky jste byli vy všichni prozkoušeni, co ji znáte, protože vy všichni léta posloucháte a najednou jste neplakali, nelitovali, najednou jste věděli, že ji musíte jenom podpořit. A ona prokázala obrovskou odvahu, neuvěřitelné pozice, to si nedovedete představit, jak ta malinká ženuška je silná. A jak ukazuje všem tu cestu. A vy jste z toho měli vlastně přednášky. Vše vlastně bylo dobře. Ten osud je takový, jaký je, a ona moc dobře ví, že už to, jak dlouho tu bude, je nastavené, takže se drží zuby – nehty toho, že má možnost využít stav neodporování nitra. A o to jde. Nemusíte prožívat takovouhle těžkou nemoc, nebo něco jiného, třeba, že vám někdo ukradne peněženku, nebo doklady. No „bóže“, tak zablokují účty a udělám všechno potřebné, oběhnu si všechny ty úředníky na těch úřadech, což asi

minule mně otravovalo, tak teď si to tam „projuchám" a opravím to a už se mi to nikdy nestane.

„Mně stále není jasné, kde je hranice mezi magií a tím, co magie není. Chápu, že magií není práce s tělem, ale součástí práce s tělem je třeba i práce s energií, například tai-chi, nebo když nabírám vědomě energii pomocí dechu z přírody, ze slunce a podobně, je to určitý rituál? Je to taky magie, když si říkám, že jsem přítomnost boží, která dává vše přede mnou do pohybu a pro všechno volím mír a harmonii? Je to rituál, tudíž magie? Jak poznám, kdy používám magii, což nechci. Petra.

A za druhé, Ježíš trpěl při ukřižování, nebo už natolik ovládal hmotu, že bolest necítil?“

Tak, já se ale dostanu nejdřív k té první otázce. Svět 3D je svět odporů, neboli hmoty. To znamená, že když se dostanete do stavu, kdy je ve vás obrovské množství Boha, což bylo teďko v těch posledních letech za námi, už jsme dávno 2 roky přes. Na planetě 3D je to normální. Tady si každý většinou myslí, že je hmota. Jenom malinké, mizivé procento, ani ne procento, je daleko menší množství lidí, kteří poznají, že to není pravda. A je to svět odporů. Tam to bylo v pořádku. Tam jste mohli meditoval, tam jste mohli dělat cokoli, dokonce si vzpomeňte, teďko na facebookové skupině byla teďko taková nádherná otázka, protože tam už někdo poslouchal pana doktora Tomáše, že si za druhé světové války dělal vajíčko, když ho vyšetřovalo gestapo. Jestli si dneska uděláte vajíčko, to dostanete pěkně na prdel. Vezměte si, to bylo před 70 lety. Ano. Také pan doktor si tenkrát procházel i fází, kdy se setkal s démonem. Dokonce tady na Teplicku, to bylo na jedné chatě v Krušných horách. Třeba nedávno mně psal jeden pán, on byl strašně fajn a vyprávěl tam, že i Paul Brunton se jednou chtěl dostat do skupiny černých mágů a oni ho nechtěli. Takže to máte zkrátka v osudu nastavený. Pro mne už, na co třeba sáhne i černý mág, tak já už se toho nedotknu, protože já už to cítím. Pro mne je to nezajímavý. A to není fanatismus, to jenom přijde taková nechut ve vás, máte to za sebou. Každá ta věc je oživena myšlenkou, i ta kniha, která je napsaná. To už je tolik? Takže dřív, když jste si dělali vajíčka, ještě to vaše hmota planeta unesla. Ale dneska ne, dneska máte jiné vlastnosti. Proto je dneska velice bolestivé, jakmile propadnete – i rituály, i jakékoliv meditace, to je vůle vás. Nedávno mi říkal jeden chlapec, který je v teplické Sankalpě a on ještě dělal „ohmiling“. Tam třeba hodinu omilingujete a voláte – OM a říkal : „Přijď na to...“ Já říkám : „Zdendo, já nemůžu. Proč bych tam chodila, když já v sobě nemám bloky. Krok za krokem jdu tím životem a respektuju, to co je, přijímám to, co je. Proč bych měla volat Boha, když ho mám v sobě. To je vůle člověka. Jestliže jsem zablokovaný a nemůžu k němu, tak ho volám. Pak si nastavíte ten stav, když opakujete ty slova, nebo chodíte bubnovat, to jsou všechno berličky. Jenže vy pak jdete v životě, vy si to doberličkujete a zase uděláte odpor, že na vás byl někdo ošklivý, ať lítostí, anebo kritikou, nebo posouzením situace, to už je jedno.

Nedávno mně napsal pán velice krásný a zajímavý dopis, to bylo hezké, to se mi líbilo, protože říkal:

Ivanko, to „hohonopo“, já to neumím ani říct, ale vy to víte. Tak to je jako dobrý, ne? To se tak říká, že když tědka vystartuje, tak si řeknu – miluji tě, odpouštím ti a tak dál.

Říkám - jó, ale jó, ale uvědomte si, že ten Satan, vaše tělo to ví, že si pomáháte berličkou. Když tam někdo vystartuje, tak si vydrmolím proti té mé hmotě, že já ho miluju, že mu odpouštím, že on je dobrý, jenže on to ví, takže on na vás nachystá past. Zajdete za roh a tam na vás někdo vyfrčí a vy si nestihnete nic zadržet. A jste v prdeli a já to mám ráda... (smích)

Takže pozor, všechno takovéhle, co děláte vůli člověka, je magické. Vy jste hmota, které chce něco jiného, než je. Do prdele, vy jste Bůh, který chtěl všechno, co se děje. A jestliže chcete něco jiného, tak používáte právě vůli člověka, neboli hmoty, a to je už na téhle planetě magie. Jestliže vám je mizerně, tak si budete vizualizovat nádherné prostředí kolem sebe a budete se vznášet na obláčkách. Když vám je dobře, tak to nepotřebujete. To je to samé. Proč byste se učili psát, když psát umíte. To je úplně to samé. Vy se máte naučit přijmout od toho života všechno, co se tady děje a ne si to vymlouvat a pak volat něco jako náhradou a mazat ty kanály, které si v sobě ucpete.

Ano, Ježíš netrpěl. On přišel z obrovsky vysoké hladiny a bylo to dobrovolné, jako pro každého, který se pro vás vrací. Já jsem se sem taky nemusela vrátit, ale pro mne to bylo krásné. Pro člověka, který už není člověkem, který už není hmotou, není těžké se vrátit do jakékoliv pozice ve hmotě, protože on to ví, on zná pravidla, on netrpí. On jenom ví, že to musí pro ty lidi to udělat. A jeho božství to ví, ten Duch to ví, takže on mu vypne senzory bolesti. Pozor, v hladině, která byla okolo jeho učedníků, tam ještě tyhle trošky a záchvěvy byly. Ježíš, vidíte to, co on udělal, ale on Ježíš věděl, že ho miluje. I Máří Magdaléna věděla, že měli krásný vztah a že nikdy nebyla pravda, že by ho někdo ztratil. Ježíš splnil slib, který on tam představoval, fázi Satana, sloužil hmotě, ano – 30 stříbrných, ale Ježíš věděl, že to udělal dobře, protože vy jste potřebovali během těch 2000 let pochopit. To bylo jenom divadlo, nemusíte se bát. Vy každý z vás máte taky jinou hladinu bolesti. I to Nadjá ví, co si potřebujete odtrpět. Třeba moje maminka 6 dní odmítala zajít si pro antibiotika a trpěla jako zvíře. Pak se jí rozjel i ischias a i když domlouváte tomu človíčku, on vás neposlechne, protože to Nadjá ví, že si potřebuje něco splatit ten člověk. A vy toho člověka milujete a musíte vedle něj koukat, jak trpí. Smíte mu domluvit, nesmíte mu přikázat. Malému dítěti byste mohli, to už je závislé na vaší reakci, ale dospělému ne. Takže tohle je obrovský dar, když tohle pochopíte, že vše se děje správně tak, jak se má dít. Jestliže to přijmete, vše se změní. Tohle je důležité vědět.

„Prosím ještě jednou o dovysvětlení stavu, kdy je mi to jedno a fanatismem hmoty. Děkuji.“

Ano, vy jste nitro, vy jste božství, jste Duch. A chtěli jste všechno tak, jak to bylo. To je základní informace, kterou jsem vám přinesla. Jenže vy to nevíte jako člověk, ať se jmenujete Růžena, nebo Petr, vy to nevíte. To znamená, že vy se musíte zachovat jako hmota. Fanatismus by byl, že je mi to jedno, já to dítě tam pustím, ať se to stane, jestli se to stát má, nebo nemá. Ne, vy tím tělem, jako ta hmota, jako v tomto případě Iva, já

musím jít a to dítě chytit a vysvětlit mu, že tam nemá co dělat. Tohle je důležité vědět. Fanatismus by byl vědět a chovat se jako hmota, jako duch. To není pravda. K Bohu se dostanete zlatou střední cestou. Já moje dítě musím naučit, aby vědělo, co od té hmotné složky může očekávat a co ne, co se mu může přihodit a nesmím se o něj ani bát, protože vím, že je stejně všechno hotové, ale své informace tomu dítěti dát musím. Tohle musíte dostát, protože když by se mu to stalo, vy byste pak svým vlastním fanatismem trpěli a vyčítali si, že jste to neudělali. To dítě to vlastně nevědělo. Tohle je rozdíl mezi fanatismem. Nitro má být klidné, ať se děje, co se děje. Vezměte si, třeba taková dramatická událost. Máte někoho v rodině a máte ho rádi, třeba maminku, nebo tatínka a teď ten člověk dostane infarkt. Vy nevíte, jestli ten člověk zemře, nebo nezemře. Ale je důležité zachovat klid. Ano, já udělám potřebné kroky, zavolám záchranku a teď zklidňuju toho člověka, protože v každém případě to dopadne dobře. Jestliže ho zklidním, zmírní se ten jeho strach, protože ti lidé mají bolest a teď mají samozřejmě strach. To znamená, že já mu dávám největší šanci pro to, aby dokázal zklidnit to svoje nitro, aby přežil. Tehdy ale, když nepřežije, tak on odchází s menším odporem, než kdyby byl vyděšený. A pozor, jestliže opustí tělo, on dál přežívá, Vědomí žije dál, sice je uvězněné pod planetou v mezistavu mezi hmotou a duchem, ale je mu dobře, tam ho hmota nebolí. Ta vás bolí. Takže ten člověk taky v prvních chvílích nevnímá a ani neví, když není hodně vědoucí, že vlastně zemřel. Tam, až se to dozvíte, tak to nějaký čas trvá. Takže vidíte, že vždycky zachovat klid se vyplatí. Dáte tomu člověku šanci k přežití a takové to – je mi to jedno, to už by byl taky fanatismus, zda je mi jedno, jestli ten člověk přežije, nebo ne. To není pravda. Vy máte tu chvíli udělat pro ten svět to, co máte udělat – zklidnit ho. Já jsem léta jenom zklidňovala lidi kolem sebe, když jsem 40 let nemohla nikomu říct, o co jde, jediná moje zbraň byla: „To nic není, pojď, uvaříme si čaj, promluvíme si o tom, uvidíš, to dobře dopadne.“ To stačí... A pamatujte si, v hladině, kterou opouštíte s nasčítanými odpory, do té hladiny se znova narodíte, ale je předpoklad toho, co se stane. To vždycky říkával pan doktor Tomáš a říkával to moc dobře.

„Prosím o odpověď na otázku, proč mám kolem sebe tak málo lidí – jen manžela, 25-letého syna a umírající maminku a tchýni, se kterou se nestýkáme. Cítím se velmi sama. Muž téměř nekomunikuje, syn minimálně, do práce nemohu chodit pro silné deprese a výpadky paměti... Zkoumala jsem důvody, proč žít a vše se jenom děje, pochopila jsem, prosím pomozte mi se svou odpovědí. Smyslem života je žít?“

Ano, ale váš život je takový, jaký je a vy ho máte žít. Pokuste se rozkomunikovat manžela, občas to zkusit. Zkuste se stýkat s tchýní, se kterou se nestýkáte. Zkuste se třeba šťourat v hlíně, jestli máte zahrádku. Najděte si něco, na co se upnete jako pozitivní. Vy kdybyste z toho života, jaký žijete, chtěla mít deprese, tak se nikam neposunete, protože je odmítáte. Vy musíte vždycky začít sami od sebe, krok za krokem. Jsou lidi, kteří mi třeba píšou: „Já jsem strašně zadlužená, co mám dělat a nemám partnera a teď se to stupňuje.“ Říkám – krok za krokem si domluvíme něco, hledám brigády, raduju se z každé koruny, kterou můžu splatit, cokoliv můžu udělat, ale jsem spokojená. Jestliže přijdu o práci a přijdu o byt, vždycky jsou varianty, jak žít

dál, ale musíte být klidní. Můžete jít na charitu, domluvit si nějakou brigádu, občas se o vás, když jste skutečně klidní, někdo postará, ale ono to může třeba trvat 10 let, než se z toho vybáráte, ale krok za krokem se zvedáte a máte být vděční, že vám někdo podá i tu patku chleba. Jakmile ale budete vidět jenom ty ošklivosti toho svého života, to je největší odpor, který vás nedokáže jako špunt pustit ven. Jste uvěznění ve vašem vlastním odporu. Jděte po ulici, běžte nakoupit, usmějte se na úplně cizího člověka, promluvte s ním. Vy máte ze sebe vydávat to dobro. Člověk nemůže jenom čekat, až si ho někdo všimne. To byste se taky nemusela dočkat nikdy. Člověk má udělat první krok sám.

Já si pamatuju, já mám kamarádku, to byl anděl, ta měla srdce na dlani a tolik přátel a její manžel – bílý mág mimochodem, pořád se chtěl předvádět, aby ho lidi milovali. A teď to samozřejmě nešlo, že jo. A ona dělala miliony věcí, oni mělo obrovskou půjčku na barák a ona ještě masírovala a pekla dorty a pekla lidem cukroví a jednou zjistila, když si paní před Vánocemi přišla po cukroví, že ten její manžel ještě před ní říká: „To jsme vám to hezky upekli...“ Říká: „Hele, ty jsi něco pekl?“ „No, já jsem ti přinesl mouku. Tobě pořád pípá telefon jako kulomet a mě si nikdo nevšímá a podívej se, jsou Vánoce...“ A ona říká : „Jó a komu ty jsi poslal SMS-ky s přáním, poslal jsi někomu?“ „Ne...“ „Tak ty jenom čekáš, že nějakou dostaneš, tak to se teda můžeš načekat.“ Ona teda byla úžasná, hezky do něj tepala a to dělala dobře. Ano, on se pak probíral. Ano, ten člověk pak bojuje svým pesimismem. On tak strašně chtěl, aby si ho lidi všimli, že se nechal zavřít i na psychiatrickou léčebnu...

Já už musím končit, já to nezodpovím, prosím vás. Ano, už tam jsou další dotazy, ale už to nejde, prosím vás, nezlobte se, my to máme do osmi. Prosím vás, nezlobte se, já bych s vámi byla ještě 10 hodin, vy to víte. Já vám jenom chci říct, prosím tě Janičko, převezmi si tady tenhle ten mikrofon a řekni jim o Gabriele. Bude ještě jedna akce prosím vás, bude tady ve škole, že jó. Nebude to tady ve škole? Tak já toho nevím moc, tak to vám řekne Janička, kde to bude. Bude prosím vás vystoupení s Gabrielou, kde já budu hostem. Bude to představení „Chlapec, který viděl pravdu“, bude 4.6., je to čtvrtek, od 19 hodin a bude to na základní škole Vojnovičova ve Všebořicích, je tam aula. Lístky jsou na přímé vyzvednutí. A je to zase na tvójí adrese, jako jste si objednávali lístky. Takže lístky jsou k vyzvednutí tady u Janičky na logopedieul... Hele, řekni si to sama... (smích)

Já se omlouvám, na webových stránkách logopedieul.cz a v tu dobu tam nemusíte čekat, jenom zaklepete a řeknete, že jdete po lístky a já vám je předám a já budu pokračovat dál a vy taky, protože jinak to bohužel organizačně nejde a já ty lístky nemohu držet, já je prostě potřebuju prodat a prodám 140 míst, které tam jsou a je to taková odměna pro ty posluchače, protože je to takové hezké představení, přijďte.

Tak a já se s vámi ještě rozloučím, děkuju vám, prosím vás, odpusťte mi, teď si vás prozkouším, že jsem nemohla doodpovědět ty vaše dotazy. Bylo by fajn, kdybych si vás mohla narvat do obýváku, ale tam byste se nevešli. Takže já se budu těšit na někdy příště, já jsem vlastně nezodpověděla tu otázku s tím Ústím. My nevíme, kdy to bude,

tak čas od času se podívejte na web a tam se to určitě zjistí, když vy si potom ty informace krásně roznesete. A co si budeme povídat... kdo tam má být, ten tam bude. Mějte se hezky a zdravím vás jako Otce, ne jako matku. Mějte se, na shledanou...